

நான் ஏன் ஒரு உருளம் பரிசுத்தர்

WHY I AM A HOLY-ROLLER

53-0830A

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல்,
ஆகஸ்ட் 30, 1953

சிகாகோ காஸ்பல் டேபர்னக்கிள்,
சிகாகோ, இல்லினாய்ஸ், அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

நான் ஏன் ஒரு உருளும் பரிசுத்தர் (53-0830A)

[சபையார் ஒன்லி பிலீவ் (Only Believe)
பாடலைப் பாடுகிறார்கள்] நன்றி, நாம் ஒரு
நிமிடம் நம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோமா.
எங்கள் பரலோகப் பிதாவே, இந்த மதிய
வேளையில் நாம் கூடியிருப்பதற்காகவும், உமது
பயனற்ற ஊழியர்களாகிய எங்கள் மீது நீர்
பொழிந்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும்
உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

ஆண்டவரே, இந்தப் பாடலின்
உத்வேகத்திற்காக உமக்கு நன்றி
செலுத்துகிறோம். மேலும் இதே ஆராதனை
கூடாரத்தில், உமது உத்வேகத்தினால் இந்தப்
பாடலை எழுதிய மனிதனின் குரல், பல முறை

இந்த வரிசைகளின் வழியே சென்றிருக்கிறது, அவருடைய வீரமிக்க ஆத்துமா இன்று உமது ராஜ்யத்தில் இளைப்பாறுகிறது. தேவன் அவரை ஆசீர்வதிப்பாராக, அவருடைய நற்கிரியைகள் நீடுழி வாழட்டும்.

பிதாவே, எங்கள் மீறுதல்களை மன்னியுங்கள். மேலும்... என்று எழுதிய அந்தச் சிறந்த கவிஞரை நாம் நினைத்துப் பார்க்கையில்,

சிறந்த மனிதர்களின் வாழ்க்கை எல்லாம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது

நாம் நம் வாழ்க்கையை உன்னதமாக்க முடியும்,

நாம் விடைபெறுகையில் நமக்குப் பின்னால்

காலத்தின் மணலில் காலடிச்சுவடுகளை விட்டுச்செல்லலாம்.

ஆண்டவரே, நாங்கள் விழித்தெழுந்து செயல்படவும், தேவன் எங்களை எந்தவொரு பணிக்கு அழைத்தாலும் எந்த நேரத்திலும் ஆயத்தமாக இருக்கவும் எங்களுக்கு உதவுங்கள்.

நாங்கள் தேவனுடையவோ அல்லது
பயப்படவோ கூடாது.

2 இப்போது தேவனே, இந்த மதிய
வேளையில் நீர் எங்களை ஆசீர்வதிக்க
வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்.
வார்த்தையை வாசிப்பதை ஆசீர்வதியுங்கள்.
மேலும் நாம் ஒன்றாகச் செலவழிக்கப் போகும்
இந்தச் சில நிமிடங்களில், உமது ஆசீர்வாதங்கள்
எங்கள் மீது தங்கியிருப்பதாக.

பிதாவே, அன்பு காணிக்கைக்காக உமக்கு
நன்றி. மேலும் கொடுத்த ஒவ்வொருவர் மீதும்,
கொடுக்க முடியாதவர்கள் மீதும் உமது
ஆசீர்வாதங்கள் தங்கியிருப்பதாக. மேலும்
இந்தக் காணிக்கை தேவனுடைய மகிமைக்காக
மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டும். பிதாவே,
அதை அருளுங்கள்.

மேலும் ஒரு நாள் ஒரு சிறந்த தேசத்தில்,
நதிக்கரையில் அமர்ந்திருக்கும்போது, ஜீவ
விருட்சம் இருபுறமும் பூத்துக்குலுங்கும்
இடத்தில், இந்த தெய்வீக சமூகத்தில் இருக்கும்
ஒவ்வொரு நபரும் அங்கே இருக்க வேண்டும்.

ஆண்டவரே, அதை அருளுங்கள். அவர்கள் ஒரு அழகான இல்லத்தைப் பெற்றிருக்கட்டும்.

நாம் மாலையின் அமைதியில் அமர்ந்து, ஒரு முடிவில்லாத நித்தியத்தை ஒன்றாகச் செலவழிக்க முடியும். இப்போது யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, கொடியை உயர்த்தவும், கேடகத்தைத் துலக்கவும், விசுவாசத்தில் முன்னேறிச் செல்லவும் எங்களுக்கு உதவுங்கள். இயேசுவின் நாமத்தில் கேட்கிறோம். ஆமென்.

3 மதிய வணக்கம், நண்பர்களே, இங்கு இருப்பதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தேவனுடைய மக்களின் சபையில் இருப்பதில் எப்போதும் மகிழ்ச்சி. போதகர் எனக்காக ஒரு அன்பு காணிக்கை எடுக்கப் போகிறார் என்று எனக்குத் தெரியாது, வழக்கமாக அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் அதைச் செய்வார்கள்.

நான் அதை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அவர் எனக்காக ஒரு அன்பு காணிக்கை எடுப்பதை நான் இப்போதுதான் முதல் முறையாகக் கேள்விப் படுகிறேன். நானே, என் வாழ்வில் ஒருபோதும் ஒரு காணிக்கையை எடுத்ததில்லை.

அதைச் செய்வதற்கு நான் ஒரு சிறந்த நபராக இருக்க மாட்டேன் என்று நான் பயப்படுகிறேன், நான்...

4 இந்த மதிய வேளையில் என் மனைவி இன்னும் இங்கு வந்துவிட்டாரா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் சுற்றிலும் பார்த்தேன், அவளை என்னால் காண முடியவில்லை. என் தாய் இங்கே இருக்கிறார், ஆனால்...

ஒருமுறை நான் இங்கே பார்க்க நேரிட்டபோது, இதில் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு நபரைப் பார்த்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, எனவே அதை நான் சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். நான் இதை முன்பே சொல்லியிருக்கலாம், நான்... உங்களுக்குத் தெரியும், சுவிசேஷ வேலை, எங்கும் பயணம் செய்வது, மற்றும் சிறிய—வாழ்க்கையின் நிகழ்வுகள், சில நேரங்களில் ஏன் அவற்றை நாம் பல முறை வெளிப்படுத்துகிறோம் என்று.

5 எனவே நான்—எங்கள் சபையில் போதகராக இருந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

ஜெபர்சன்வில்லில் உள்ள எனது பழைய சபையின் பல உறுப்பினர்கள், இந்த மதிய வேளை ஆராதனையில் இங்கு இருக்கிறார்கள். அடுத்த வார இறுதியில் பலர் வருகிறார்கள்.

மேலும் ஒரு சல்லிக்காசு கூட இல்லாமல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் அங்கு நான் போதகராக இருந்தேன் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. மேலும் நான்—நான் என் பிழைப்புக்காக வேலை செய்தேன். என்னால் முடியுமானால் இன்றும் நான் அதைச் செய்வேன். ஆனால் இப்போது எனது வேலை அப்படி இருக்கிறது, என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது.

ஒருமுறை நாங்கள் அன்றாட தேவைகளைச் சந்திக்க முடியாத ஒரு நிலைக்குச் சென்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. எத்தனை பேர் அந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறீர்கள்? நாம் அனைவரும் சாதாரண மக்கள்தானே, உங்களுக்குத் தெரியும். எங்களால் அதைச் சமாளிக்க முடியவில்லை.

நான் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப் பட்டிருந்தேன். யுத்த காலத்தில், உயர்

மின்னமுத்த கம்பிகளின் வழியே ஒரு நாளைக்கு முப்பது மைல்கள் நடந்து, கம்பிகளை ரோந்து சென்று கொண்டிருந்தேன். காடுகள் மற்றும் பிற இடங்களின் வழியாக நடப்பது, ஓ, என் தேவனே, அது என்ன ஒரு வேலை: ஒரு நாளைக்கு முப்பது மைல்கள், வாரத்தில் ஆறு நாட்கள்.

எனவே நான்—நான்—எனது சம்பளம் ஒரு மணி நேரத்திற்கு அறுபது சென்ட்கள், அப்போது எனது சகோதரர்களில் சிலர் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மூன்று டாலர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே ஆனால் நான் தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டே இருந்தேன். அவர்கள் என்னுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள், எனவே நானும் அவர்களுடன் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

6 எனவே எங்களால் ஏதோ ஒன்றிற்கான கட்டணத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை, அப்போது நான் என் மனைவியிடம் சொன்னேன், "நான் ஒரு காணிக்கை எடுக்கப் போகிறேன்."

அவள் சொன்னாள், "நான் உன்னைக் கவனிக்கப் போகிறேன்."

எனவே நான் சபைக்குச் சென்றேன். இப்போது, அவர்கள் அதைச் செய்வார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள், ஆனால் நான் அவர்களிடம் ஒருபோதும் கேட்கவில்லை.

ஆகவே அந்த இரவு, முதிர்ந்த சகோதரர் வைஸ்ஹார்ட் எனக்கு நினைவிருக்கிறது... ஆராதனை கூடாரத்திலிருந்து வந்திருக்கும் உங்களில் பலருக்கு அவரை நினைவிருக்கும். அவர் இன்று மகிமையில் இருக்கிறார், அவர் ஒரு வயதான மனிதர்.

நான் சொன்னேன், "நான் ஒரு காணிக்கை எடுக்கப் போகிறேன், யாராவது என் தொப்பியைக் கொண்டு வருவீர்களா?"

ஆகவே என் மனைவி நினைத்தாள், "சரி, அவர் உண்மையிலேயே அதைச் செய்யப் போகிறார் என்று நான் நம்புகிறேன்."

7 எனவே அவர்கள் என் தொப்பியைக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் கீழே பார்த்தேன், எனக்கு முன்பாக அந்தச் சிறிய கட்டம் போட்ட மேலங்கிகளில் ஒன்றினை அணிந்துகொண்டு ஒரு சிறிய பெண்மணி அங்கே அமர்ந்திருந்தார், உங்களுக்குத் தெரியும்.

பாவம் அந்த முதியவர், அவள் சபைக்கு ஒரு உண்மையான ஆதரவாகவும் ஜெப வீரராகவும் இருந்தாள். அவள் இந்தச் சிறிய மேலங்கியை ஒரு பக்கமாக மேலே இழுத்து, கீழே இருந்த பாக்கெட்டிற்குள் கையை விட்டு, மேலே பொத்தான்கள் இல்லாத ஒரு சிறிய பண்ப்பையை எடுத்தாள்.

அவள் அதை வெளியே எடுத்து, அந்த நிக்கல்களையும் மற்றவைகளையும் கொட்ட ஆரம்பித்தாள். உம், என்னால் அதை வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

சகோதரர் வைஸ்ஹார்ட் என் தொப்பியை வாங்கிக்கொண்டு என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நான் சொன்னேன், "ஒரு நிமிடம் இருங்கள், சகோதரர் வைஸ்ஹார்ட்,"

நான் சொன்னேன், "நான் அதைப்பற்றி சும்மா விளையாட்டிற்குத் தான் சொன்னேன். நான் உண்மையிலேயே அப்படி நினைக்கவில்லை."

8 எனவே... வெள்ளைத் தாடியும் நீண்ட வெள்ளை முடியுமாக ஒரு வயதான மனிதர் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் சற்று நேரத்திற்கு முன்பு அங்கு ஒரு சைக்கிளில் வந்திருந்தார். மேலும் அவர் பென்டன் ஹார்பர் பகுதியைச் சேர்ந்த எனது பழைய நண்பர். மேலும் அவருக்கு ஒரு—அவர் எனக்கு இந்த சைக்கிளைக் கொடுத்தார்.

எனவே நான் அதை அங்கே வைத்திருந்தேன். எனவே நான் சென்று அந்தப் பழைய சைக்கிளை எடுத்து, அதற்கு வர்ணம் பூசி, கொஞ்சம் சரிசெய்து அதை பத்து டாலருக்கு விற்பேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நான் அந்தக் காணிக்கையை எடுக்க வேண்டியதில்லை. மேலும் தேவன் எனது தேவைகளை அப்படியே சந்தித்தார். எனவே இது கொஞ்சம் கடினமானது.

சகோதரர் ரியான், அந்த சைக்கிள் எனக்கு நிச்சயமாக நினைவிருக்கிறது. அதுதான், சரியான நேரத்தில் கிடைத்தது.

9 மிகவும் வெப்பமாக இருக்கிறது. இந்த மதிய வேளையில் "பயணம்" என்ற தலைப்பில் பேசப் போகிறேன் என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன், ஆனால் நான் இங்கு வந்ததிலிருந்து என் மனதை கொஞ்சம் மாற்றிக்கொண்டேன். மிகவும் வெக்கையாக இருக்கிறது; நான் உங்களை அதிக நேரம் வைத்திருக்க மாட்டேன், கொஞ்ச நேரம் மட்டுமே பேசுவேன்.

இன்றைக்குப் பிறகு வெப்ப அலை தணியும் என்று அவர்கள் எங்களிடம் சொல்கிறார்கள். எனவே நாமும் அப்படி நம்புவோம். ஒருவேளை அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை, அல்லது இந்த வாரத்தில் எப்போதாவது, நான் அதே தலைப்பை எடுப்பேன், ஏனென்றால் அதை நான் உங்களுக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

10 நேற்றிரவு இங்கு நான் சொன்னேன், இன்று நான் உங்களுக்கு "ஏன் நான் ஒரு பரிசுத்த-உருளையாக இருக்கிறேன்" என்பதைச் சொல்வேன் என்று. நான் ஏன் ஒரு பரிசுத்த-உருளை என்று நீங்கள் அறிய விரும்புகிறீர்களா? கர்த்தருடைய வார்த்தையிலிருந்து அதை உங்களுக்குச் சொல்ல நான் முயற்சிப்பேன்.

உங்களுக்குத் தெரியும், நமது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்காக நான் நிறையப் பயணங்கள் செய்திருக்கிறேன், நான் பல சபைப்பிரிவுகளைச் சேர்ந்த திருச்சபைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் உங்களுக்குத் தெரியும், நான் இதுவரை ஒரு பரிசுத்த-உருளையைக் கூடப் பார்த்த தில்லை. நான்—அவர்கள் என்ன—அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு உண்மையிலேயே தெரியவில்லை.

நான் சபை பட்டியல்கள் மற்றும் புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் எல்லாவற்றிலும் தேடிப் பார்த்தேன், பரிசுத்த-உருளைகள் என்ற பெயரில் ஒரு சபை எங்கே இருக்கிறது என்று என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

ஆனால் அது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அது பிசாசு சபையின் மீது குத்திய ஒரு பெயர் மட்டுமே; அவ்வளவுதான். ஹோலி-ரோலர் என்று யாருமில்லை. நான் ஒருவரையும் பார்த்ததில்லை. நான்—அரசாங்கத்திற்கும் அப்படி எதுவும் தெரியாது. எனவே நல்லது, நான்—அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் நான்... யோசித்துப் பாருங்கள், பிசாசு அதைச் செய்திருக்கிறான்.

11 நான் யூதா புத்தகத்திலிருந்து சிலவற்றை வாசிக்க விரும்புகிறேன். அது மிகச் சிறிய புத்தகம், அதில் இருபத்தைந்து வசனங்கள் உள்ளன. அவ்வளவுதான் அதில் இருக்கிறது. நான் இதை வாசிக்க விரும்புகிறேன்.

நான் அதைச் செய்வதற்குச் சற்று முன்பு, நான் எனது சிந்தனையை முடிக்கவே இல்லை. இது போன்ற ஆராதனைகளின் போது, நான் மிகவும் நரம்புத்தளர்ச்சியான ஒரு அழுத்தத்தின் கீழ் இருக்கிறேன், யாருக்கும் அது தெரியும், குறிப்பாக தரிசனங்கள் காணப்படும்போது.

நீங்கள் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு உலகங்களில் வாழ்கிறீர்கள். உலகத்திற்கு ஒன்றும் தெரியாத ஒரு பரிமாணத்தில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்; அதை விளக்குவதற்கு எந்த வழியும் இல்லை. மேலும் நீங்கள்—நீங்கள் எப்போதும் ஒருவித பதற்றத்துடனும் அழுத்தத்துடனும் இருப்பீர்கள். கூட்டம் எவ்வளவு நீளமாகப் போகிறதோ, அவ்வளவு மோசமாக அது ஆகிறது. எனவே அது அதை மிகவும் மோசமாக்குகிறது.

12 எனவே நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், நான் எப்போதாவது எதையாவது மறந்துவிட்டால், நான் அதை வேண்டுமென்றே செய்யவில்லை. ஆனால் காணிக்கைக்காக உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் நன்றி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது, அதில் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அதை வைத்து இங்குள்ள நமது செலவுகளை நாம் சந்திக்க முடியுமா என்று பார்ப்போம். முடியாவிட்டால், நிச்சயமாக இந்தக் காணிக்கையிலிருந்து நாங்கள் செலவுகளைச் செலுத்துவோம். மேலும் நாம் செலவுகளைச்

சமாளித்துவிட்டால், எனது பிழைப்பிற்கு நான் பயன்படுத்த வேண்டியதை விட—கொஞ்சம் அதிகமாக மிச்சமிருந்தால் (எனக்கு இரண்டு—மூன்று பிள்ளைகளும் ஒரு மனைவியும் இருக்கிறார்கள்.

நான் எப்படியாவது அவர்களுக்காகச் சம்பாதிக்க வேண்டும்.)... மேலும் நான்—நான்... ஏதேனும் மீதமிருந்தால், அதை நான் வெளிநாட்டு மிஷனரி பணிகளில் போடுவேன். தேவனுக்கு என் இதயம் தெரியும்.

நான் இந்த உலகத்திற்கு ஏழையாக வந்தேன், நான் அதே வழியில்தான் வெளியே செல்வேன். நான் விரும்பியிருந்தால் ஒரு மில்லியனராக இருந்திருக்க முடியும். ஆனால் அறிந்திருக்கிற அவர் அறிவார், இந்த மதிய வேளையில் நான் சென்று நூறு டாலர்களைக் காட்ட வேண்டும் அல்லது கொல்லப்பட வேண்டும் என்ற நிலை வந்தால், நான் கொல்லப்பட வேண்டியதுதான்.

13 வெளிப்படையாகச் சொல்வதானால், என் தாயின் வீட்டில் வேலை செய்யும் குத்தகைதாரர்

இப்போது இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார், நான் அவருக்கு அறுநூற்றுச் சொச்சம் டாலர்கள் பாக்கி வைத்திருக்கிறேன், இந்தக் கூட்டத்திற்குப் பிறகுதான் அவருக்குப் பணம் செலுத்த முடியும். புரிகிறதா? ஆகவே என் தாயின் வீட்டைச் சரிசெய்வதற்காக...

மக்கள், சுவிசேஷகர்கள்—நான்—ஒரு சகோ தரர் உண்மையிலேயே, அவர்களில் சிலர் தாங்கள் வெளியே சென்று நிறையப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறையச் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை... அது அவர்களைப் பொறுத்தது என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன். நான் என் பங்கிற்கு மட்டுமே பதிலளிக்க வேண்டும். அதுதான்—அதுதான் சரி.

எனவே தேவனுக்கு முன்பாக, தேவனுக்கு என் இதயம் தெரியும், நான் அதை... நான் எப்படிப் பெறுகிறேனோ அப்படியே, நான் அதை முழுவதுமாக சுவிசேஷத்திற்காகத் திரும்பவும் கொடுக்க முழு மனதுடன் முயற்சித்திருக்கிறேன் என்பதை அவர் அறிவார்.

அந்த நாளில் நான் அவருக்கு முன்பாக நிற்கும்போது, என் பொக்கிஷங்கள், அவை அங்கே மேலே இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், ஏனென்றால் எந்த நேரத்தில் நான் இங்கிருந்து புறப்படுவேன் என்று எனக்குத் தெரியாது (புரிகிறதா?), எனவே நான்—அவை அங்கே இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

14 இப்போது, யூதா புத்தகத்தில் நாம் இதை வாசிக்கிறோம்:

இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனும் யாக்கோபின் சகோதரனுமாகிய யூதா, பீதாவாகிய தேவனாலே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களும், இயேசுகிறிஸ்துவினாலே காக்கப் பட்டவர்களுமாகிய அழைக்கப் பட்டவர்களுக்கு எழுதுகிறதாவது:

அவர் இதை இப்போது, நேரடியாக ஒரு குறிப்பிட்ட, அல்லது மக்களுக்கு, மற்றும் ஒரு காலத்திற்கும் குறிப்பிடுகிறார் என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

உங்களுக்கு இரக்கமும், சமாதானமும்—
சமாதானமும், அன்பும் பெருக்ககடவது.

பிரியமானவர்களே, பொதுவான இரட்சிப்பைக் குறித்து உங்களுக்கு எழுதும்படி நான் மிகவும் கருத்துள்ளவனாயிருக்கையில், பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக நீங்கள் தைரியமாய்ப் போராடவேண்டுமென்று உங்களுக்கு எழுதி உணர்த்துவது எனக்கு அவசியமாய்க் காணப்பட்டது.

ஏனெனில், நமது தேவனுடைய கிருபையைக் காமவிகாரத்துக்கு ஏதுவாகப் புரட்டி, ஒன்றான ஆண்டவராகிய தேவனையும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவையும் மறுதலிக்கிற பக்தியற்றவர்களாகிய சிலர் பக்கவழியாய் நுழைந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் இந்த ஆக்கினைக் குள்ளாவார்கள் என்று பூர்வத்திலே எழுதியிருக்கிறது.

15 நான் அவரிடம் ஒரு வார்த்தைக்காகத் தொடங்குகிறேன். பிதாவே, இப்போது எங்களை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா. என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல் நான் இங்கே நிற்கிறேன், ஆனால் உமது வார்த்தையில் எழுதப்பட்டுள்ளது, "நீங்கள் எதைப் பேசுவீர்கள் என்று கவலைப்

படாதிருங்கள்," மேலும் நாங்கள் அதை நம்புகிறோம்.

எனவே நான் இப்போது ஜெபிக்கிறேன், இந்த மதிய வேளையில் நான் ஏன் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதையும், ஏன் நான்—உமது சித்தத்தினாலே, தேவனுடைய பரிசுத்தத்தின் மற்றும் இரக்கங்களின் இந்த அழகான வழியில் உமக்குச் சேவை செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறேன் என்று நான் நம்புவதையும் விளக்க முயற்சிப்பதில், இன்று நீர் எங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன்.

உமது பரிசுத்த ஆவியினால் என் உதடுகளை விருத்தசேதனம் செய்யும். மேலும் மக்கள் கேட்கும் பொருட்டு அவர்களின் காதுகளை விருத்தசேதனம் செய்யும். மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனுடைய வார்த்தையை எடுத்து, நமது தேவைக்கேற்ப அதை ஒவ்வொரு இருதயத்திற்கும் வழங்குவாராக, ஏனெனில் இதை நாங்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் கேட்கிறோம். ஆமென்.

16 நான் யூதாவை பல முறை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்... பல வசனங்களை எழுதவில்லை, ஆனால் அவர் எழுதியது கடைசி நாட்களுக்குரியதாக இருந்தது. நீங்கள் தொடர்ந்து சென்றால், கடைசி நாட்களில் என்ன நடக்கும், என்ன சம்பவிக்கும் என்று அவர் முன்னறிவித்து காட்டுவதைக் காணலாம். அது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கானதாகும்.

இப்போது, அவர்—சில நிமிடங்களுக்கு நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பும் அவருடைய மையக்கருத்து என்னவென்றால்... அவர் இதைச் சொல்கிறார்: அவர் சபைக்கு, அதாவது தேவனில் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்த மாக்கப்பட்டு, அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு எழுதுகிறார்.

பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்பு விக்கப் பட்ட விசுவாசத்திற்காக அவர்கள் கருத்தாய்ப் போராட வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்களுடைய விசுவாசத்தைத் தூண்டுவதற்கு அவர் அவர்களுக்கு இந்தக் கடிதத்தை எழுதுகிறார்.

17 இப்போது, அது ஒவ்வொரு நபரின் விருப்பமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இப்போது, பல மக்கள், "அது என் விசுவாசத்திற்கு எதிரானது" என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே—அங்கே பல விசுவாசங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் ஒரே ஒரு "அந்த விசுவாசம்" மட்டுமே உள்ளது. புகிறதா? ஆகவே அதுதான்...

நீங்கள் இதை இதுவரை வாசிக்கவில்லை என்றால், ஒவ்வொரு நபரும் இதை வாசிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், கடைசி நாட்களில் இங்கே என்ன இருக்கும், அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று அவர் எப்படி முன்னறிவித்தார் என்பதை வேதத்தின் மூலமாக நாம் காண முடிந்தால்...

அப்படியானால், பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக நீங்கள் கருத்தாய்ப் போராட வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த அதிகாரம் இப்போது சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். [சுகோதரர் பிரன்ஹாம் தன்

தொண்டையைச் செருமுகிறார்] என்னை மன்னியுங்கள்.

18 இப்போது, நாம் கண்டுபிடிப்பதற்காகப் பின்னோக்கிச் செல்ல வேண்டும்... இப்போது, நமக்கு, ஓ, நான் ஊகிக்கிறேன், இன்று உலகில் சுமார் அறுநூறு வெவ்வேறு சபைப்பிரிவுகள் இருப்பதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்: அறுநூறு அல்லது அதற்கும் மேல். அமெரிக்காவில் நானூற்றுச் சொச்சம் சபைப்பிரிவுகள் இருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒவ்வொன்றும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடுகிறது. இருந்தபோதிலும், நாம் ஒரே சரீரமாக இருக்கிறோம்.

இப்போது, நான் மிஷனரி பாப்டிஸ்ட் சபையில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டேன், அதுதான் நான் முதன்முறையாக—அந்த ஐக்கியத்தில் மிஷனரி பாப்டிஸ்ட் சபையில் ஞானஸ்நானம் பெற்று, ஒரு ஊழியக்காரனாகி, அந்தச் சபையிலிருந்து நற்சான்றிதழ்களைப் பெற்ற முதல் சபையாகும். பிறகு நான் பார்க்க ஆரம்பித்தபோது...

இப்போது, எந்தச் சபைக்கும் எதிராக எனக்கு எதுவும் இல்லை. அதை நான் இப்போதே ஆரம்பத்தில் சொல்லிவிடுகிறேன். இப்போது, நீங்கள் ஒரு—ஒரு மெத்தடிஸ்ட், அல்லது பாப்டிஸ்ட் அல்லது நீங்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்தச் சபைக்கும் எதிராக நான் எதுவும் சொல்லவில்லை, ஏனென்றால் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சபையும் கிடையாது.

இயேசு கிறிஸ்து இந்த மதிய வேளையில் இங்கே இருந்திருந்தால், அவர் அந்தச் சபையின் மீது மட்டுமே தமது ஒப்புதலை அளித்திருப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இருதயத்தில் நேர்மையானவர்களையே தேவன் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நான் நம்புகிறேன். புகிறதா? இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள். இப்போது, நீங்கள் ஒரு மெத்தடிஸ்டாகவோ அல்லது பாப்டிஸ்டாகவோ, அல்லது நீங்கள் யாராக இருந்தாலும், இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள். அதைத்தான் அவர் சொன்னார்.

ஆகவே இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பவில்லை... அல்லது (என்னை மன்னியுங்கள்) இது எந்தவொரு அமைப்பின் மீதோ அல்லது எந்தவொரு மக்கள் குழுவின் மீதோ சுட்டிக்காட்டுவதாக இருக்கக்கூடாது. நான் ஏன் தேர்ந்தெடுத்தேன், அல்லது நான் ஏன் ஒரு பரிசுத்த-உருளையர் என்பதை வெளிப்படுத்த மட்டுமே விரும்புகிறேன், அந்த வார்த்தையினால் நான் அதை அழைப்பேன்.

19 இப்போது, பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக அவர்கள் கருத்தாய்ப் போராட வேண்டும் என்று யூதா மக்களை உயர்த்துவதை நான் இங்கே காண்கிறேன். மேலும் அது ஒரு சில—பெந்தெகொஸ்தேக்குச் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நடந்திருந்து, அந்தச் சிறு காலத்திற்குள்ளாகவே விசுவாசத்தை விட்டு விலகியிருந்தால், இந்த ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரம் ஆண்டுகளில் எல்லா வகையான சபைப்பிரிவுகளும் முரண்பாடுகளும், சபைக்குள் நழுவி வந்து இந்தக் காரியங்களை ஏற்படுத்திய விஷயங்களையும் நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்?

இந்த மதிய வேளையில், நாம் ஒவ்வொருவரும், ஒரு மனதின் சித்திரத்தில் பின்னோக்கிச் சென்று, பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட இந்த விசுவாசம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நாம் அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். கிறிஸ்தவ மக்கள் என்ற முறையில், பரிசுத்தவான்களுக்கு எத்தகைய விசுவாசம் ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்டது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது நமக்கு நாமே கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பிறகு, பரிசுத்தவான்களுக்கு எத்தகைய விசுவாசம் ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்டது என்பதை வேதத்தில் நாம் கண்டுபிடிக்க முடிந்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு நம் இருதயங்களில் நாம் தாழ்மையுடன் இருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நீங்கள் அப்படி நினைக்கவில்லையா? "சரி, இதுதான் அது, இதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறோம்," என்று சொல்வதற்காக.

20 பிறகு நான்—தேவனுக்கு ஒரு சபை இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். இப்போது, இந்தச் சபையில், இது... நான்—நான் ஒரு தீவிர நித்திய பாதுகாப்பாளர் என்று பல மக்கள் நினைத்திருக்கிறார்கள்.

சரி, அது—அது ஒரு தவறு. இல்லை, நான் நித்திய பாதுகாப்பை இப்படித்தான் நம்புகிறேன்: சபைக்கு நித்திய பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். இப்போது, நீங்கள் சபையில் இருந்தால், நீங்கள் சபையுடன் பாதுகாக்கப்படுகிறீர்கள். ஆனால் இப்போது, நீங்கள் இருக்கிறீர்களா இல்லையா என்பது, உங்களுக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலானது. அது சரிதானே?

ஆனால் சபை அங்கே இருக்கப் போகிறது என்று எனக்குத் தெரியும். அது கறையோ திரையோ இல்லாமல் அங்கே இருக்கும் என்று தேவன் சொன்னார். இப்போது, அவருடைய வார்த்தை சரியானது என்று நான் நம்புகிறேன். அது அங்கே இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். சபை வரும், மேலும் தேவன் தம்முடைய சபைக்காக வருவார்... அல்லது

கிறிஸ்து, அவர் அதைக் கறையோ திரையோ இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வார்.

உங்களுடைய கோரிக்கைக்கு ஏற்ப, ஆங்கிலத்தில் உள்ள வார்த்தைகளை எந்த மாற்றமும் இன்றி அப்படியே தமிழ் புத்தக பதிப்புக்கு ஏற்றவாறு மொழிபெயர்த்துள்ளேன். இதில் வேறு ஏதேனும் திருத்தங்கள் அல்லது வேறு பகுதிகளின் மொழிபெயர்ப்பு தேவையா?

21 இப்போது, நாம் ஆரம்பத்திற்குத் திரும்புவோம். நாம் எப்போதாவது போகப் போகிறோம் என்றால்... மக்களிடம் உள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால், நாம் இங்கே வெட்டத் தொடங்கி, "சரி, நான் - நாம் இங்கிருந்து தொடங்குவோம் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்று கூறுகிறோம்.

அது வீட்டின் உச்சிக்கு ஏணியில் ஏற முயற்சிப்பதற்கும், கீழே பத்தாவது படியில் ஆரம்பிப்பதற்கும் சமம். காண்கிறீர்களா? எதையும் செய்வதற்குச் சிறந்த வழி, அதன் அடித்தளத்திற்கே சென்று, நீங்கள் எங்கு வைக்கிறீர்கள் என்பதைக் கண்டுபிடித்து,

அடித்தளத்தைப் பெறுவதே ஆகும். நீங்கள் தெய்வீக சுகத்தைக் கண்டுபிடிக்க விரும்பினால், நீங்கள் எதையும் கண்டுபிடிக்க விரும்பினால், நேராக ஆரம்பத்தில் உள்ள அடித்தளத்திற்குச் செல்லுங்கள், பின்னர் நீங்கள் எங்கு தொடங்குகிறீர்களோ, அதன் மீது கட்டியெழுப்புங்கள்.

22 இப்போது, அனைத்து பைபிள் போதனைகளின் அடித்தளமும் ஆதியாகமத்தில் தொடங்குகிறது, எல்லாமே. "ஆதியாகமம்" என்ற வார்த்தைக்கு "ஆரம்பம், அல்லது விதையின் அதிகாரம்" என்று பொருள். நான் இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளாக ஆதியாகமத்தைத் தொடர்ந்து படித்துள்ளேன். ஆர்தர் பிங்க் மற்றும் மேக்கிண்டோஷ் மற்றும் எனக்குத் தெரிந்த ஒவ்வொரு வர்ணனை யாளரையும் நான் படித்திருக்கிறேன்.

அவற்றைப் படித்து நான் மிகவும் சலிப்படைந்து களைத்துப்போனேன், நான் அவற்றை அப்படியே திருப்பி வைத்துவிட்டு, "தேவனே, இது உம்முடைய வர்ணனை" என்று சொன்னேன். மேலும் நான்-நான் ஒரே ஒரு

புத்தகத்தை மட்டுமே கொண்ட நபர், அது பைபிள். நான் பைபிள் சொல்வதை மட்டுமே நம்புகிறேன், மேலும்-மேலும் மற்றவர்களின் வார்த்தைகளை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்க மாட்டேன்.

23 இப்போது, ஆதியாகமம் என்பது அனைத்து விதைகளும் விதைக்கப்பட்ட விதை அதிகாரம் ஆகும். இன்று நீங்கள் உலகில் காணும் அனைத்தும் ஆதியாகமத்திலிருந்து வந்தவையே. எல்லாம் ஆரம்பத்தில் அங்கேயே தொடங்கின.

சரி இப்போது, இது ஒரு பயிரை விதைப்பதைப் போன்றது. இப்போது, நீங்கள் எந்த வகையான விதையைப் போட்டீர்கள் என்பதை நீங்கள் கவனித்தால், அது இவ்வளவு உயரத்தில் இருக்கும்போது எப்படி இருந்தாலும் சரி, அது என்ன என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும், விதை என்னவோ, அது விதையாக வரும்போது அது என்னவாக இருக்கும் என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். அது சரியா? அது கோதுமையோ, சோளமோ அல்லது எதுவாக இருந்தாலும், அது ஒரு களையைப் போலத்

தோன்றலாம், ஆனால் அது கீழே கோதுமையாக இருந்தால், அது மேலே கோதுமையை உருவாக்கும். அது சரியா? அது என்னவோ- அதுவாகவே இருக்கும்.

24 இப்போது, எல்லாவற்றையும் கண்டு பிடிக்க நாம் ஆதியாகமத்திற்குத் திரும்புகிறோம். உதாரணமாக, வார்த்தையை எடுத்துக் கொள்வோம்... "பாபிலோன்" போன்ற ஒரு சிறிய உதாரணத்தை இங்கே பயன்படுத்துவோம். பாபிலோன் எங்கிருந்து வந்தது என்று கண்டுபிடிப்போம். அதைச் சற்றுப் பாருங்கள்.

அது முதன்முதலில் உச்சரிக்கப்பட்ட இடம், அல்லது நாம் பாபிலோனைக் காணும் இடம், அது உருவாக்கப்பட்டது-நிம்ரோடால் நிறுவப்பட்டது. மற்றும் நிம்ரோட் - காமின் ஒரு மகன். மேலும் அவர் திரும்பி வந்து சாபத்திற்குத் திரும்புகிறார். அதன் பிறகு அது வெளிவருகிறது, அது ஒரு காலத்தில் "பரலோகத்தின் வாயில்கள்" அல்லது "பரதீசின் வாயில்கள்" அல்லது அது போன்ற ஏதோ ஒன்றாக அழைக்கப்பட்டது. பிறகு அது "குழப்பம்" என்று அழைக்கப்பட்டது.

இதோ இது ஆதியாகமத்தில் வெகு காலத்திற்கு முன்பு உள்ளது. இதோ இது கீழே நேபுகாத்நேச்சார் ராஜாவின் நாட்களில் உள்ளது. இதோ இது கடந்து வருகிறது, மீண்டும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் முடிகிறது, நாம் இன்னும் பாபிலோனைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஓ, அந்தத் தலைப்பை எடுத்து பைபிள் முழுவதும் ஓடவிட நமக்கு நேரம் இருந்தால், பாபிலோன்...

25 ஆனால் எல்லாவற்றையும் தொடங்க நீங்கள் ஆரம்பத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும். இப்போது, ஒரு-ஒரு காலத்தில் பரிசுத்தவான்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்த விசுவாசம் என்றால், நாம் எதைப் பற்றிப் பேசப் போகிறோம்-நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க, அதைப் பெறுவதற்கு நாம் நேராக ஆரம்பத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும்.

26 இப்போது, பூமியின் முதல் இரண்டு மனிதர்களுடன் தொடங்குவோம், அது ஆதாமும் ஏவாளும் ஆவர். அவர்கள் பாவம் செய்தபோது, தேவன் அவர்களிடம், "இவை எல்லாவற்றையும் நீங்கள் பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள்

தொடக்கூடாத ஒன்று இருக்கிறது" என்று கூறினார். அதுதான்-விலக்கப்பட்ட மரம். நிச்சயமாக, அது என்ன என்பது பற்றி ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களின் எண்ணங்கள் உள்ளன, எனக்கும் என்னுடையது இருக்கிறது. ஆனால் எப்படியோ அவர்கள் பாவம் செய்தார்கள். அவர்கள் பாவம் செய்தபோது, அது மரணத்தைக் கொண்டு வந்தது.

அதன் பின்பு மாலையின் குளிர்ச்சியான வேளையில் ஆதாமிடம் பேச தேவன் கீழே வந்தார். ஆதாமும் ஏவாளும் புதர்களுக்குப் பின்னால் எங்கோ மறைந்திருந்ததை அவர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள்.

இப்போது, அவர்கள் தேவனைச் சந்திப்பதற்கு முன்பு, அத்தி இலைகளாலான ஆடைகளைத் தாங்களே உண்டாக்கி, தங்களைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டதால், அவருடைய சமூகத்தில் நிற்க முடியும் என்று நினைத்தார்கள்.

பாருங்கள், மனிதன் மிக ஆரம்பத்திலேயே, தனக்குத்தானே ஒரு மூடுதிரையை உருவாக்க முயற்சிக்கிறான். மேலும் "மூடுதிரை" என்ற

வார்த்தையின் அர்த்தம்... "மதம்" என்றால் "முடுதிரை". மேலும் மனிதன் தேவனுடைய கோபத்திலிருந்தும் அவருடைய சமூகத்திலிருந்தும் தனது சொந்தக் கைகளாலேயே தப்பித்துக்கொள்ளும் வழியைத் தனக்குத்தானே உருவாக்கிக் கொள்ள முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தான். அது அவனது சுபாவம்.

27 இப்போது, அதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள முடிகிறதா? தேவனுடைய சமூகத்தில் நீதிமானாக்கப்பட்டு நிற்க முடியாவிட்டால், அவரைத் தவிர்க்க முயற்சிப்பது மனிதனின் சுபாவம்.

எந்த மனிதனும் எந்த நேரத்திலும் அல்லது எந்தக் காலத்திலும் தேவனைத் தேடியதில்லை. தேவன்தான் மனிதனைத் தேடுகிறார்.

ஒரு மனிதன், அவனது சுபாவம் தேவனை விட்டு ஓடுவதே. ஆதாம் தான் பாவம் என்பதை உணர்ந்தவுடனேயே, ஏன், அவன், "பிதாவே, பிதாவே, நீர் எங்கே இருக்கிறீர்?" என்று கத்திக் கொண்டு தோட்டம் முழுவதும் ஓடியிருக்க வேண்டும்.

ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, "ஆதாமே, ஆதாமே, நீ எங்கே இருக்கிறாய்?" என்று தேவன் கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார், ஆதாமோ மறைந்திருந்தான். வித்தியாசத்தைப் பார்க்கிறீர்களா?

28 இப்போது, அதுதான் இன்று மனிதனின் சுபாவம். இன்றைக்கே, சிகாகோவில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குத்தானே நேர்மையாக இருந்தால், முற்றிலும் நேர்மையாக இருந்தால், சரி, இரட்சிப்பைத் தேட முயற்சிக்கும் வகையில் இன்று இங்குள்ள இந்தத் தெருக்களில் அவர்களை உங்களால் நிரப்ப முடியாது. ஏன், அது இந்த நகரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு விஸ்கி கடையையும் மற்ற எல்லாவற்றையும் மூடிவிடும். மனிதன் தனக்குத்தானே நேர்மையாக இருந்தால் மட்டுமே. ஆனால் அவன் குடிப்பான், அவன்-அவன் அதன் பின்னால் செல்ல, அதிலிருந்து விலகிச் செல்ல, அதைத் தன்னை விட்டுத் தூக்கி எறிய எல்லாவற்றையும் செய்ய முயற்சிப்பான்.

29 ஆனால் இப்போது, அதுதான் அவனது ஆரம்பம். அவனுடைய உருவாக்கத்தில் அவன்

என்னவாக இருக்கிறான் என்பதை அது காட்டுகிறது, அவன் ஆரம்பிக்க ஒன்றுமே இல்லை. அவனுடைய சுபாவம், அவனுடைய வீழ்ந்துபோன நிலை, அவன் முற்றிலும் ஒன்றுமில்லாதவன். அவனது வீழ்ந்துபோன சுபாவத்தில் அவன் மிருகத்தை விடக் குறைவான ஒழுக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறான். சொல்லுங்கள், இது சொல்வதற்கு ஒரு பெரிய விஷயம், அல்லவா? ஆனால் அதுதான் உண்மை, கிறிஸ்தவர்களே. வீழ்ந்துபோன சுபாவத்தில் உள்ள ஒரு மனிதன் உலகில் உள்ள எந்த மிருகத்தை விடவும் அதிக சீரழிந்தவனாக இருக்கிறான். அவனது ஒழுக்கத்திற்கு நிகரான மிருகம் எதுவும் இல்லை...

தாய்ப்பன்றி எப்படி இருக்கும், தாய்க்காய் எப்படி இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், அவை அவற்றின் குட்டிகளை வளர்க்கின்றன, அத்தோடு அது முடிந்துவிடுகிறது. ஆனால் ஒரு ஒழுக்கமற்ற பெண்ணோ அல்லது ஆணோ... ஒரு மனிதன் தனது-தனது மிருகத்தனமான இச்சையைத் தணிக்க ஒரு தாயின் கைகளிலிருந்து ஒரு குழந்தையை வெளியே வீசுவான். அது அவன்-அவன் வீழ்ந்துவிட்டான்

என்பதைக் காட்டுகிறது. அவன் தரம் தாழ்ந்துவிட்டான்; அவன் மிருக வாழ்க்கைக்குக் கீழே இருக்கிறான். அவன் அவனது... அவன் எவ்வளவு பெரிய மனிதனாக நடிக்க முற்பட்டாலும், இயேசு கிறிஸ்து இல்லாமல் அவன் தொலைந்துபோனவனாகவும் சீரழிந்த வனாகவும் இருக்கிறான். அது சரிதான்.

30 மேலும் மதம் உங்களைப் பைத்திய மாக்குகிறது என்று யாரோ சொல்கிறார்கள். ஏன், உலகத்திலேயே உங்கள் சரியான மனதைக் கொடுக்கும் ஒரே விஷயம் அதுதான். அது சரிதான். இயேசு ஒருபோதும் யாரையும் பைத்தியமாக்கியதில்லை; அவர் பைத்தியக் காரர்களை விடுவித்து அவர்களுக்குச் சரியான மனதைக் கொடுத்தார். அதைத்தான்-தேவனுடைய வல்லமை எப்பொழுதும் செய்திருக்கிறது: வெறிபிடித்தவர்களையும் மற்றவர்களையும் விடுவித்து, அவர்களை அவர்களின் சரியான மனநிலையில் வைப்பது. எந்த மனிதனும் தனது வாழ்க்கையில் இயேசு கிறிஸ்துவைக் கண்டு பிடிக்கும் வரை அவன் முற்றிலும் சரியான மனநிலையில் இருப்பதில்லை. அவன்-அவன் இல்லை. இப்போது, அது மோசமானது,

ஆனால் அதுதான் உண்மை; நாம் உண்மைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டும்.

31 இப்போது, தான் பாவம் செய்ததை உணர்ந்தவுடன், தான் அவருடைய சமூகத்தில், எனவே-அல்லது தேவனுடைய சமூகத்தில் நிற்க வேண்டும் என்பதை ஆதாம் அறிந்திருந்தான், அவன் அத்தி இலைகளாலான ஒரு ஆடையை உண்டாக்கிப் புதர்களுக்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்டான். ஆனால் தேவன் வெளிப்பட்ட போது, "ஆதாமே, நீ எங்கே இருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார்.

ஆதாமுக்கு வெளியே வர முடியவில்லை. அவன் தேவனை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தபோது, தனக்காகத் தான் உருவாக்கிய மதம் தேவனுடைய சமூகத்தில் நிலைநிற்காது என்பதை அவன் உணர்ந்தான்.

இப்போது, அந்த எண்ணத்தை நீங்கள் அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், மதம், அவனது சொந்த சுய-உருவாக்கமான, மனிதனால் உருவாக்கப்

பட்ட மதம், அவன் தேவனை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தபோது நிலைநிற்கவில்லை.

32 மேலும் சகோதரரே, சகோதரியே, நான் ஒரு போதகராக இருபது ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறேன், மரணத் தருவாயில் உள்ள மக்களை என் கைகளில் ஏந்தியிருக்கிறேன். எல்லா வகையான தொழில்களைச் செய்பவர்களையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன், மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட மதங்களைக் கொண்டவர்களையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் பாதையின் முடிவுக்கு வரும்போது, அது வேலை செய்வதில்லை. அது சரிதான். உதவிக்காரர்களாகவும், சில போதகர்களாகவும் இருந்தவர்கள் கூட, அவர்கள் கத்துவதையும் பிசாசுகளுடன் போராடுவதையும் நான் கேட்டபோது அவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். அது சரிதான். அதன் பிறகு அவர்கள் தங்கள் கைகளை உயர்த்தி, "சகோதரர் பிரன்ஹாம், என் கைகளைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லும்போது அவர்களை நான் என் கைகளில் ஏந்தியிருக்கிறேன்:

மகிழ்ச்சியான நாள், மகிழ்ச்சியான நாள்,

இயேசு என் பாவங்களைக் கழுவினதிலிருந்து!

விழித்திருந்து ஜெபிக்க அவர் எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்,

மேலும் ஒவ்வொரு நாளும் மகிழ்ந்து வாழவும்.

33 ஏன், நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு மனிதன் உண்மையிலேயே தேவனுடைய ஆவியால் மறுபடியும் பிறக்கும்போது அதற்கு ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது. அவர் அறிமுகமாகிறார், தேவனுடைய சுவாவம் அவனுக்குள் இருக்கிறது. தான் ஒரு அபத்தமான நிலையிலிருந்து உன்னதமான நிலைக்குச் செல்கிறோம் என்பதை அவன் அறிவான். மேலும் மரணத்திற்குப் பயம் இல்லை. மரணத்தில் எங்கேயும் ஒரு பயத்தின் கயிறு கட்டப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆச்சரியம், ஒரு மனிதன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும்போது அவன் மரணம், மற்றும் பாவம், மற்றும் வியாதி, மற்றும் துக்கங்கள் மற்றும்-மற்றும் பலவற்றிலிருந்து சுதந்திரமாக இருக்கிறான்.

34 இப்போது, இதைக் கவனியுங்கள். அதன் பிறகு, தான் பாவம் செய்ததை ஆதாம்

உணர்ந்தபோது, தேவன் மரணத்தை அறிவித்தபடியால், அவனது மரணத்திற்கு ஒரு மாற்றீட்டை தேவன் உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் வெளியே சென்று சில தோல்களை, அநேகமாகச் சில செம்மறியாட்டுத் தோல்களைக் கொண்டுவருகிறார். இப்போது, ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் ஒரு மூடுதிரையைப் பெறுவதற்கு, அவர் அவர்களுக்குத் தோல்களாலான ஆடைகளை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது, மேலும் தோல்களைப் பெறுவதற்கு அவர் ஏதோ ஒன்றைக் கொல்ல வேண்டியிருந்தது. தேவன் மரணத்தை வைத்திருந்ததால், அதற்குப் பதிலாக ஏதோ ஒன்று மரிக்க வேண்டியிருந்தது.

35 மேலும் இப்போது, ஒரு சிறிய சித்திரத்தைப் பெற்று தேவனைப் பார்ப்போம். ஒரு சந்திரன் அல்லது ஒரு நட்சத்திரம் உருவாவதற்கு முன்பே, எந்த ஒளியும் தோன்றுவதற்கு முன்பே பலகோடி யுகங்களுக்கு முன்பு, தேவன் நித்தியத்தில் வீற்றிருந்தார். அதன் பிறகு எல்லா இடங்களையும் நிரப்பிய அதே தேவன்...

பாலோமர் மலையில் அவர்கள் ஒரு கண்ணாடியை வைத்திருக்கிறார்கள், அதன் மூலம் நீங்கள் நூற்று இருபது ஆண்டுகள்-மில்லியன் ஒளியாண்டுகள் கொண்ட விண்வெளியைப் பார்க்கலாம். அதை மைல்களாக உடைத்துப் பாருங்கள், சிகாகோவைச் சுற்றி ஒன்பதுகளின் வரிசையை நீங்கள் ஓடவிடுவீர்கள் (பார்க்கிறீர்களா?) மைல்களாக. ஆனால் சிந்தியுங்கள், அதற்கு அப்பாலும் இன்னும் சந்திரன்களும் நட்சத்திரங்களும் உள்ளன.

36 கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி மிகவும் விமர்சிக்கும் ஒருவன் கூறினான், "கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்த அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களும் உயிர்த்தெழுவார்கள் என்று என்னிடம் சொல்ல வருகிறீர்களா, நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் என்று அழைக்கிறீர்களே அவர்களா? சரி" அவன் கூறினான், "விறகுக் கட்டைகளைப் போல நீங்கள் அவர்களை இந்தப் பூமியில் வைக்க முடியாது."

நான் கூறினேன், "விறகுக் கட்டைகளைப் போல அவர்கள் இந்தப் பூமியில் இருப்பார்கள் என்று யார் சொன்னது?" அது சரிதான். அவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். நான் கூறினேன், "என் பரலோகப் பிதா அங்கேயே நின்று, தம்முடைய கைகளிலிருந்து சந்திரன்களையும், நட்சத்திரங்களையும், சந்திரன்களையும் ஊதிவிட்டார்." நான் கூறினேன், "அங்கே தொலைவில் மில்லியன் கணக்கான உலகங்கள் இருக்கும். சரி, ஆச்சரியம், அந்தப் பெரிய இடங்களில் நாம் எங்கே வாழ்வோம் என்று சொல்வது கடினம்." "பத்து நகரங்களுக்கும், இந்த எல்லா நகரங்களுக்கும் மேலாக அவர், 'ஜெயங்கொள்ளுகிறவன் ஆளுகை செய்வான்' என்று சொன்னாரே, அதைப் பற்றி என்ன?" என்று அவன் கேட்டான். நான் கூறினேன், "ஏன், தேவன் உலகங்களின் மேல் உலகங்களையும், இடங்களின் மேல் இடங்களையும் வைத்திருக்கிறார்."

நமது சிறிய எல்லையற்ற மனம் எப்படி தேவனை மட்டுப்படுத்த முடியும்? ஏன், நம்மால் முடியாது, நீங்கள் வெளியே பார்த்து தேவன் அவருடைய பிரபஞ்சத்தில் எவ்வளவு

பரந்தவர் என்பதைப் பார்க்கும்போது அவரை வெளிப்படுத்த எந்த வழியும் இல்லை. ஏன், அவர் அற்புதமானவர்.

ஆனால் இன்று சிகாகோவில் இருக்கும் மிகத் தாழ்ந்த தனிநபர் மற்றும் மோசமான குடிகாரன் அல்லது வேசியிடம் இறங்கி வந்து (அது சரிதான்.) அவர்களைக் காப்பாற்ற அவர் இவ்வளவு அக்கறை காட்டுவார் என்று நினைத்துப் பார்ப்பது. அதுவே அன்பு.

37 இப்போது, நான் ஏதேனில் அவரைப் பார்க்கிறேன். தேவன் கூறினார், "உன் கணவன் சொல்வதைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக ஏன் அந்தச் சர்ப்பத்தின் பேச்சைக் கேட்டாய்? உன் கணவனே உன்னை ஆளுகிறவன்." மேலும் அவர் அவர்கள் மீது சாபங்களை வைத்து அவர்களை அனுப்பிவிட்டார்.

மேலும் நான் இதுவரை என் மனதில் நாடகமாக்கக்கூடிய மிக நாடகத்தனமான காட்சியை, அதற்கு அடுத்தபடியாக நான் கருதுகிறேன், சிறிய ஏவாள் அங்கே நிற்பதைப் பார்க்க முடிகிறது...

இப்போது, ஓவியர்கள் அவளை ஒரு பயங்கரமான தோற்றமுடைய உயிரினமாக வரைவதையும்-மற்றும் முடி-எனக்குத் தெரியாத ஒன்றைப் போல வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருப்பதையும், மேலும் ஆதாம், களஞ்சியக் கதவுகளைப் போல அகலமான தோள்களையும் மற்றவற்றையும் கொண்ட ஒரு பயங்கரமான தோற்றமுடைய குகை மனிதனாக வரையப்படுவதையும் நான் அறிவேன்.

இப்போது, அது தவறு; அப்படிப்பட்ட ஒன்று எதுவுமே இல்லை. ஏன், மனித சுவாவம் கூட அதைவிடச் சிறந்ததைக் கற்பிக்கிறது.

இப்போது, ஆனால் நான் பார்க்க முடிகிறது - உருவத்தில் மிகவும் பரிபூரணமான மனிதர்களில் ஒருவரை; மிகப் பெரியவராகவோ, மிகச் சிறியவராகவோ இல்லை, சரியாக இருக்கிறார். மேலும் பூமியின் முகத்தில் இதுவரை வாழ்ந்த மிக அழகான பெண்ணை நான் பார்க்க முடிகிறது, ஏறக்குறைய, அது ஏவாள். ஆதாம் அங்கே அவளைப் பார்த்தபோது... தேவன் இங்கு அவனுடைய விலாவிலிருந்து ஒரு பகுதியை, ஒரு விலாவெலும்பை எடுத்து,

அந்தப் பெண்ணை உருவாக்கியபோது, அவள்-
அவன் அவளைப் பார்த்தான், ஏன், அது... அது
இன்னும்- அதன் விளைவுகள் இங்கிருந்து
ஆதாமின் குமாரர்கள் வழியாக இன்னும்
நிலைத்திருக்கிறது, அவர்கள் அவளைப்
போற்றுகிறார்கள்.

அங்கே அந்த அழகான சிறிய பெண்
அவனது பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறாள், அவன்
அவளைத் தன் கைகளால் பிடித்து, அவளை-
தேவனுடைய பரதீசின் வழியாக அழைத்துச்
சென்றான்.

38 ஆனால் கவனியுங்கள், அவர்கள்
இப்போது பாவம் செய்திருந்தார்கள், தேவன்
சொல்வதை என்னால் கேட்க முடிகிறது, "நீ
பூமியின் மண்ணிலிருந்து வந்தபடியால்,
மண்ணுக்கே திரும்புவாய்." மேலும் பாவம்,
சிறிய ஏவாள் தன் தலையை ஆதாமின்
தோள்களில் சாய்த்துக்கொண்டு அழ
ஆரம்பித்தாள், ஏனென்றால் தான் என்ன
செய்தோம் என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள்.
ஆதாம் ஏவாளைத் தன் கையால்
அணைத்துக்கொண்டான், அங்கே அவர்கள்

கண்டனம் செய்யப்பட்டவர்களாக ஏதேனிலிருந்து வெளியே நடந்து செல்கிறார்கள். அந்த இரண்டு பேரின் அழகான உருவத்தைச் சுற்றியுள்ள அந்தப் பழைய இரத்தக் கறை படிந்த செம்மறியாட்டுத் தோல், அவர்கள் ஏதேனிலிருந்து வெளியே நடந்து செல்லும் போது, அவர்களின் கால்களில் மோதுவதை என்னால் கேட்க முடிகிறது. தேவன் அவர்களைப் பார்க்கிறார்...?...

அந்தப் பெரிய இடைவெளி எல்லாம் l-o-v-e (அ-ன்-பு) என்ற ஒரு நான்கு எழுத்து வார்த்தைக்குக் குறைந்துவிட்டது. அவர் அவர்களை அவ்வளவு நேசித்தார், அவர்கள் செல்வதை அவரால் பார்க்க முடியவில்லை. எனவே அவர் அவளை அழைத்து, "உன் வித்துக்கும் சர்ப்பத்தின் வித்துக்கும் இடையே பகையை உண்டாக்குவேன்" என்று கூறி, ஒரு இரட்சகரை வாக்களித்தார்.

மேலும் அதே இரட்சகர், தம்முடைய சொந்த இரத்தத்துடன் தம்முடைய வஸ்திரங்களைச் சுற்றிக் கால்களில் மோத, கொல்கொதா மலைக்கு நடந்து சென்று

மனிதனை மீட்கச் சிலுவையில் அறையப் பட்டார்.

39 இப்போது, அங்கிருந்து இரண்டு குழந்தைகள் வருகிறார்கள், ஒருவன் காயின் மற்றொன்று ஆபேல். இப்போது, நாம்... கர்த்தர் இப்போது நமக்கு உதவுவாராக. அங்கிருந்து முதல் இரண்டு சிறுவர்கள் வருகிறார்கள், காயின்-ஆபேல் கொல்லப்பட்டான் மற்றும் சேத் அவனது இடத்தை எடுத்துக்கொண்டான் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆனால் இப்போது நாம் ஆரம்பத்தில் இங்கே திரும்பிப் பார்ப்போம், இந்த இரண்டு சிறுவர்களின் வித்து, நான் இப்போது எதைப் பற்றிப் பேசப் போகிறேன் என்பதைக் கொண்டுவருகிறது.

காயினும் ஆபேலும், ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட பிறகு, தாங்கள் பாவம் செய்ததையும்-தாங்கள் தேவனை விட்டுப் பிரிக்கப்பட்டதையும் உணர்ந்தார்கள். மேலும் ஒவ்வொரு சிறுவனும் தேவனுடைய பார்வையில் தயவைக் கண்டுபிடிக்க விரும்பினான், எனவே அவன் ஒரு பலியைச் செலுத்த வந்து ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டுகிறான்.

40 இப்போது, நான் விரும்புகிறேன்-நீங்கள் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். தேவன் நீதியானவர். சபையாரே, நீங்கள் அதை நம்புகிறீர்களா? அவர் முற்றிலும் நீதியானவர். தேவன் ஒரு மதத்தை மட்டுமே கோரினால், ஆபேலைப் போலவே காயீனும் நீதியானவனாக இருந்தான். அந்த இரண்டு சிறுவர்களும் தேவனுக்கு முன்பாக வந்தார்கள்.

காயீன் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அல்ல. அவன் ஒரு நாத்திகன் அல்ல, விசுவாசியாதவனும் அல்ல. அவன் ஒரு விசுவாசி. தேவன் ஒரு விசுவாசியை மட்டுமே கோருகிறார் என்றால், காயீனைக் கண்டனம் செய்வது அவருக்கு அநீதியாக இருக்கும்.

41 இப்போது, இது உங்கள் திருச்சபை சார்ந்த அங்கியை சற்று இறுக்கிக்கொள்ளச் செய்யும், ஆனால் கவனியுங்கள். கவனியுங்கள். தேவன் நீதியுள்ளவராக இருக்க முடியாது. “நான் ஒரு விசுவாசி” என்று நீங்கள் சொன்னால், காயீனும் அப்படித்தான் இருந்தான், பிசாசும் அப்படித்தான் இருக்கிறான். அது சரிதான். அவன் ஒரு விசுவாசியாகவே வந்தான். மேலும்

நீங்கள், “நல்லது, நான் சபைக்குச் செல்கிறேன், நான் பலிபீடத்திற்குச் செல்வேன்” என்று சொல்கிறீர்கள். காயீனும் அப்படித்தான் செய்தான். காயீன் கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தை அல்லது ஒரு சபையைக் கட்டினான்.

“நான் ஒரு சபையின் உறுப்பினர்” என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். காயீனும் அப்படித்தான் இருந்தான். மேலும் காயீன் ஒரு பலியைச் செலுத்தினான்.

“நான் ஒவ்வொரு வருடமும் என் சபைக்கு இவ்வளவு செலுத்துகிறேன்” என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். காயீனும் அப்படித் தான் செய்தான்.

“நான் என் முழு இருதயத்தோடு கர்த்தரை ஆராதிக்கிறேன்.” காயீனும் அப்படித்தான் செய்தான். காயீன் ஒரு விசுவாசியாக, ஆராதிப்பவனாக, மற்றும் ஆபேல் எவ்வளவு அடிப்படையில் சரியானவனாக இருந்தானோ அதே அளவிற்கே இருந்தான். ஆமென். ஓ, நான் இதை நேசிக்கிறேன். தேவனே, எங்கள்

இருதயங்களை அனலாக்கும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன்.

இப்போது, உணர்ச்சிவசப்பட வேண்டாம்; நான் எங்கே இருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். பாருங்கள், ஆனால் இப்போது நான் சற்று பக்திவசப்பட்டவனாக உணருகிறேன்.

42 கவனியுங்கள், நான் அந்த சாதக பாதகங்களைக் காணும்போது, அந்த எதிர்மறை மற்றும் நேர்மறையைக் காணும்போது, ஆரம்பத்தில் காயின் அங்கே வருவதை நான் காணும்போது...

இப்போது, நாம் மீண்டும் ஆதியாக மத்திற்கு, அந்த விருட்சத்தின் ஆரம்பத்திற்குச் செல்கிறோம், அங்கேதான் அது நடப்பட்டது. காயின் கண்டிப்பாக ஒரு அடிப்படைவாதியாக இருந்தான், ஆபேல் எவ்வளவு அடிப்படை வாதியாக இருந்தானோ அதே அளவிற்கே இருந்தான். அவன் கர்த்தரை நேசித்தான், அவன் கர்த்தரை ஆராதித்தான். மேலும் அவன் கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான்; அவன் கர்த்தருக்கு ஒரு பலியைச் செலுத்தினான்;

அவன் கர்த்தருக்குத் தன் பொருத்தனைகளைச் செலுத்தினான், இன்று எந்தவொரு அடிப்படை போதகரும் போதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அதே அளவு பக்தியுடனேயே இருந்தான். அது சரிதான்.

ஆனால் தேவன் ஆபேலின் காணிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார், ஏனென்றால் ஆபேல், விசுவாசத்தினாலே, நீதியுள்ளவனாக இருந்ததன் மூலம் காயீனுடையதைக் காட்டிலும் மேன்மையான பலியைச் செலுத்தினான்.

இப்போது, நமக்கு நேரம் இருந்தால், நான் அதை சற்று திருப்ப விரும்புகிறேன். இப்போது, அங்கேதான் இரண்டு விருட்சங்களின் ஆரம்பம் உள்ளது; நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்: வலதுபுறம் ஒன்று, இடதுபுறம் ஒன்று: காயீன் மற்றும் ஆபேல். இப்போது, இன்று நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற இந்தக் காரியம், அங்கேயே ஏதேன் தோட்டத்தில் நடப்பட்டு, ஆதியாகமத்தில் அங்கிருந்துதான் ஆரம்பமானது: சரியாக அங்கேயேதான்.

43 இப்போது, கவனியுங்கள், தொடர்ந்து கீழே... கடிகாரம் நகர்ந்து கொண்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன். எனக்கு இனி அதிக நிமிடங்கள் இல்லை, ஆனால் நான் சொல்ல வருவதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி இப்போது நேரடியாக என் கருத்திற்கு வர விரும்புகிறேன், ஏனென்றால் நீங்கள் இந்த வெப்பத்தில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

நல்லது, சில நிமிடங்களுக்கு அதை மறந்துவிடுவோம். நம் இருதயங்களைத் திறப்போம். சகோதரனே மற்றும் சகோதரியே, நமக்கு முன்பாக ஒரு நித்தியம் இருக்கிறது. மேலும், நீங்கள் செவிகொடுத்துக் கேட்பதை நினைவில் கொள்ளவும், மற்றும்—நீங்கள் தேவனை எப்படிச் சேவிக்கிறீர்கள் என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கவும் ஆயத்தமாவது இன்று உங்களுக்கு அவசியமாயிருக்கிறது.

மேலும் ஒரு மனிதன் தவறானவனாக இருந்தும் உண்மையானவனாக இருக்க முடியுமா? ஆம், ஐயா, "மனுஷனுக்குச் செம்மையாய்த் தோன்றுகிற வழியுண்டு."

44 இப்போது, காயினையும் ஆபேலையும் கவனியுங்கள். இப்போது, நாம் அதைத் தொடர்ந்து கொண்டு செல்வோம். நீங்கள் அதை வேதாசமம் முழுவதிலும், எல்லா இடங்களிலும் கொண்டு செல்லலாம். இங்கே ஏதேனில் ஆரம்பித்த அந்த இரண்டு கொடிகளும், அவை நேராக மேலே, நேராக மேலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இறுதியாக, நாம் ஏறக்குறைய விதைக்கிற காலத்திலும், அறுவடையிலும் இருக்கிறோம்.

45 இப்போது, நாம் அதை ஏசா மற்றும் யாக்கோபு வரை கொண்டு வரலாம்: ஒருவன் சத்துரு, மற்றவன்...

மேலும் கேளுங்கள், மார்க்க ரீதியாகப் பேசப்போனால், யாக்கோபைக் காட்டிலும் ஏசா மிகவும் ஒரு கண்ணியவானாக இருந்தான். ஏசா தனது பார்வையற்ற முதிர்வயதான தந்தையைக் கவனித்துக்கொண்டான், அவன் ஆடுமாடுகளை மேய்த்தான். அவன் ஒரு கண்ணியவானாக இருந்தான்.

ஆனால் யாக்கோபு (அல்லேலூயா.)
 சேஷ்டபுத்திரபாகத்தைக் கொண்டிருந்தான்.
 அவன் கொண்டிருந்தான்—அது அங்கேயே
 இருக்கிறது என்று அவன் விசுவாசித்தான்.
 எனவே அவன் அதைப் பெற்றுக்கொண்டான்.
 ஆனால் யாக்கோபு தேவனால் ஏற்றுக்
 கொள்ளப்பட்டான் மற்றும் ஏசா தேவனுக்கு
 முன்பாக ஆக்கினைக்குள்ளானான்.

46 உலகத்தின் அழிவின் போது, அதை
 மீண்டும் பேழையிலேயே வையுங்கள். அங்கே
 காகமும் புறாவும் ஒரே தங்குமிடத்தில்
 அமர்ந்திருந்தன. ஒன்று மற்றொன்றைப்
 போலவே ஒரு பறவையாகவே இருந்தது. அது
 சரிதானே? ஆனால் அது என்னவாக இருந்தது?
 ஒன்று சுபாவத்தில் ஒரு காகமாக இருந்தது,
 மற்றொன்று சுபாவத்தில் ஒரு புறாவாக
 இருந்தது. ஒன்று மற்றொன்றைப் போலவே
 பறக்க முடிந்தது. ஆனால் அவற்றின்
 சுபாவங்கள், அவற்றின் பசி உணர்வுகள்
 வித்தியாசமானவையாக இருந்தன. காகம்
 பழைய செத்த பிணங்களைத் தின்பதிலும்,
 இடத்திற்கு இடம் சென்று கா-கா என்று

கத்துவதிலும் திருப்தியடைந்தது. புறா தன்னை நினைத்ததைப் போலவே, காகமும் அநேகமாக அவ்வளவு மகிழ்ச்சியாகவும் பக்தியாகவும் இருந்திருக்கும். ஆனால் புறாவினால் அந்த வாசனையைச் சகிக்க முடியாமல் மீண்டும் திரும்பி வந்தது. ஆமென்.

இன்று அநேகர் தாங்கள் பக்தியுள்ளவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு, சபைக்கும் அது போன்ற மற்ற காரியங்களுக்கும் செல்கிறார்கள், மேலும் குடித்துக்கொண்டும், ஒழுக்கக்கேடான செயல்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டும், இன்னும் தாங்கள் பக்தியுள்ளவர்கள் என்றே நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். நீங்கள் எத்தகைய சுபாவம் கொண்டவர்கள் என்பதை அது காண்பிக்கிறது. ஒரு மனிதன் தேவனுடைய ஆவியினால் பிறக்கப்படும்போது, அவன் தேவனுடைய குமாரனாக, தேவனுடைய சுபாவமாக மாறுகிறான், நீங்கள் அப்படிச் செய்யும்போது, உலகத்தின் காரியங்கள் மரித்துப்போகின்றன. அது சரிதான். ஓ, எவ்வளவு அற்புதம்.

இங்கே ஒரு கோதுமை மணி கோதுமையை உருவாக்குவதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்ய

முடியாது. அதன் விதை, அதன் ஆரம்பம் ஒரு கோதுமை.

மேலும் நாம் அழிவில்லாத தேவனுடைய வார்த்தையினால் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் அழிவில்லாத தேவனுடைய வார்த்தையினால் விதைக்கப்பட்டிருந்தால், பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த விதைக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சினால், அது தம்முடைய ஒவ்வொரு விசுவாசிகளுக்குள்ளும் இயேசு கிறிஸ்துவின் ஜீவனை மறுபடியும் உருவாக்குவதைத் தவிர வேறெதையும் வெளிக்கொண்டு வர முடியாது. ஆண்களும் பெண்களும் அவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்களோ அப்படியே இருக்கும் அந்த நாளுக்கு தேவன் உதவி செய்வாராக.

எத்தனையோ பேர்... இன்று மதியம் இந்த பிரசங்க பீடத்தை விட்டு நான் வெளியேறுவதையே விரும்புவேன்... நான் கிறிஸ்துவுக்கு நண்பனாக இல்லாவிட்டால், நான் ஒரு சத்துருவாக இருந்திருப்பேன். நான் அதற்கு விரோதமாக இருந்திருப்பேன். மேலும் அது விசுவாசிக்கத் தகுதியானதாக இருந்தால், அது-சாட்சிகூறத் தகுதியானதாக இருந்தால், அது

வாழ்வதற்கும் மரிப்பதற்கும் தகுதியானதாகும்.
"கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்."

47 கவனியுங்கள். இப்போது, நாம் சற்றே சற்று தூரம் செல்வோம். அந்த இரண்டையும் கொண்டு வருவோம். இப்போது இதைப் பாருங்கள். இங்கே இந்தப் பக்கத்தில் ஒன்று இருக்கிறது, இந்தப் பக்கத்தில் உள்ளதைப் போலவே அடிப்படையில் சரியானது.

இஸ்ரவேல் புத்திரரின் பிரயாணத்தின் வழியே அவற்றை நாம் கீழே கொண்டு வருவோம். இந்தக் கோடுகள் மேலே வருகின்றன. இதோ எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேல் மேலே வருகிறது. அவர்கள் எகிப்திலிருந்து வெளியேறி வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குச் செல்லும் வழியில், அவர்கள் மோவாப் வழியாகக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. மோவாப் லோத்தின் குமாரத்திகளிடமிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் அதைக் கடந்து சென்றார்கள்...

இப்போது அவர்கள் நாத்திகர்கள் அல்ல. அங்கே அவர்களுக்குச் சில ஆசாரியர்கள்

இருந்தார்கள். அவர்களுக்குச் சில பிரசங்கிகள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தீர்க்கதரிசி இருந்தான். அந்தத் தீர்க்கதரிசி பண ஆசை பிடித்தவனாக இருந்தான். இஸ்ரவேல் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தபோது, மோவாபின் ராஜாவாகிய பாலாக் அவனை நிராகரித்தான். இப்போது, தயாராகுங்கள், இதோ இருக்கிறது. கவனியுங்கள், உண்மையில் தன் சகோதரனாகிய இஸ்ரவேலை அவன் நிராகரித்தான். சரிதான். அவர்கள் இருவரும் ஒரே தேவனைத்தான் சேவித்தார்கள். மெய்யாகவே.

இந்தத் தீர்க்கதரிசியாகிய பிலேயாம் இந்த ஜனங்களைச் சபிக்க தன் வழியே கீழே செல்ல ஆரம்பித்தபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு கோவேறு கழுதையின் மூலமாக அந்நிய பாஷைகளில் பேசினார். ஹா, நிச்சயமாக உங்களுக்கு ஒரு கோவேறு கழுதையின் புத்தி இருக்கிறது. பாருங்கள். இதோ அது வந்து அந்த குருடான தீர்க்கதரிசியைக் கடிந்துகொண்டது. அந்தத் தீர்க்கதரிசிகளில் சிலரைத் திருப்புவதற்கு இது ஒரு நல்ல வழி, அல்லவா?

48 சரி, தேவன் அவனிடம், “நீ அங்கே கீழே போகாதே, பின்வாங்கியிரு” என்று சொன்னார். ஓ, ஆச்சரியமே, அவன் தன் மனதில் பெரிய காரியங்களை வைத்திருந்தான். ராஜா அவனுக்கு இன்னின்னார்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான், அவனை எப்படிக் ஆசீர்வதிக்கப் போகிறான் என்பதை. எனவே அவன் ஆவிக்குரிய பக்கத்திற்கு எவ்வித கவனமும் செலுத்தவில்லை; அவன் உலகப் பிரகாரமான பக்கத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் சற்றே கீழே வந்தபோது...

இதோ கீழே ஒரு பாளையத்தில் இஸ்ரவேல் இருக்கிறது. இதோ மேலே ஒரு மலையில் மோவாப் இருக்கிறது. நான் உங்களை...

அடிப்படைவாதிகளாகிய உங்களுக்கு இப்போது இதோ ஒரு அதிர்ச்சி. தயாராகுங்கள். இப்போது, அடிப்படையில் பேசுவதானால், நீங்கள் சரியென்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். ஆனால் கவனியுங்கள், இதோ மோவாப், பாலாக் மற்றும் பிலேயாம் வெளியே வருகிறார்கள், அவன் சொன்னான், “இப்போது,

கீழே உள்ள அந்த ஹோலி-ரோலர்ஸ் கூட்டத்தைப் பார். நீ அவர்களைச் சபிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.”

நல்லது, பாலாக் சொன்னான், “கர்த்தர் எனக்குச் சொல்வதை மட்டுமே நான் சொல்ல முடியும்.”

எனவே பாலாக் பிலேயாமுக்கு இஸ்ரவேலின் கடைசிப் பகுதிகளைக் காண்பித்தான். நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்: ஜனங்களே, இன்று மதியம் அடிப்படைவாதிகளாகிய நமக்கு, நமது போதகர்கள் ஹோலி-ரோலர்ஸின் கடைசிப் பகுதிகளைக் காண்பிக்கவில்லையா என்று. “இது, அது, மற்றும் இன்னொன்று. இவன் அவனுடைய மனைவியோடு ஓடிவிட்டான், இவன் அதைச் செய்தான்” என்று சொல்வார்கள். அதே காரியம் நமது தரப்பிலும் இருக்கிறதா என்று நான் வியக்கிறேன்? இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களால் முடியாத இடத்தில், நம்மால் அதை மூடிமறைக்க முடியும்.

49 இப்போது, இது உங்களுக்குச் சற்று குமட்டலை ஏற்படுத்தலாம், ஆனால் அது உங்களுக்குக் குமட்டலை ஏற்படுத்தாவிட்டால் அது உங்களுக்கு எந்த நன்மையையும் செய்யாது.

அம்மா அங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்... நான் ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோது, நாங்கள் ஒரு பண்ணையில் வசித்து வந்தோம். நான் வழக்கமாக... ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவும், எங்களுக்குச் சாப்பிட அதிகமாக எதுவும் இருக்காது, சோள ரொட்டிகளைச் செய்வதற்கு அதிலிருந்து கொழுப்பை எடுப்பதற்காக— பிரித்தெடுப்பதற்காக அவள் இறைச்சித் தோல்களை ஒரு பழைய பாத்திரத்தில் போட்டு கொதிக்க வைப்பாள். நாங்கள் அவ்வளவு நல்ல நிலையில் வாழவில்லை.

எனவே ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவும், ஒரு பழைய கேதுரு மரத் தொட்டியில் ஒரு குளியல், மேலும் குளிர் காலங்கள் முழுவதும் ஏற்படும் சளி மற்றும் காரியங்களுக்காக எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வேளை ஆமணக் கெண்ணெய் கொடுக்கப்படும்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நான் எவ்வளவு ஆமணக்கெண்ணையைக் குடித்தேன் என்றால், அதை முகர்ந்து பார்த்தாலே எனக்கு குமட்டும். நான் என் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு அம்மாவிடம் வந்து, “அம்மா, இது எனக்கு மிகவும் குமட்டலை ஏற்படுத்துகிறது என்னால் இதைச் சகிக்க முடியவில்லை” என்று சொல்வேன்.

அவள் சொன்னாள், “அது உனக்குக் குமட்டலை ஏற்படுத்தாவிட்டால், அது உனக்கு எந்த நன்மையையும் செய்யாது.”

எனவே இன்று மதியம் இதுவும் அப்படிப்பட்டதாகவே இருக்கலாம். அது உங்களைக் கிளறிவிடாவிட்டால், உங்கள் ஆவிக்குரிய ஜீரண உறுப்புகளைச் செயல்படச் செய்யாவிட்டால்... (அல்லேலூயா.) இங்கே நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கவும், ஆச்சரியப்படவும் செய்வீர்கள்.

50 இப்போது, இங்கே மோவாப் ஒரு விசுவாசியாக, அடிப்படைவாதியாக இருந்தது. (சகோதரனே, அது... அது சற்று ஆழமாகப்

பதியட்டும்.) அது இஸ்ரவேல் எவ்வளவு அடிப்படையாக இருந்ததோ அதே அளவிற்கு அடிப்படையானதாகவே இருந்தது.

இப்போது, கவனியுங்கள். இந்தத் தீர்க்கதரிசி, அவர்களின் போதகர் அங்கே வெளியே சென்றான், அவன் சொன்னான், “இப்போது, யெகோவாவின் தேவைகள் என்னவென்று எனக்குத் தெரியும்.” மேலும் அவன் ஏழு பலிபீடங்களைக் கட்டினான். சரியாக, இஸ்ரவேல் என்ன செய்யும்படி நியமிக்கப்பட்டதோ அதையே. அவன் யெகோவாவுக்கு ஏழு பலிபீடங்களின் மேல் ஏழு சுத்தமான பலிகளை, காளைகளை வைத்தான். அதுமட்டுமல்லாமல், இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையைக் குறித்துப் பேசுகிற ஏழு ஆட்டுக்குட்டிகளையும் அவன் பலியிட்டான்.

அடிப்படைவாதத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில், அவன் அதே அளவு அடிப்படைவாதியாக இருந்தான். அதுவே அவர்கள் அங்கே கீழே செலுத்திய அதே பலியாகவும் எல்லாவற்றிலுமே இருந்தது. அது சரிதானே? அவர்கள் இங்கே

செலுத்திய அதே பலிகளே, அங்கே கீழேயும் அதே வழியில் செலுத்தப்பட்டன.

ஆனால் அவர்கள் சொன்னார்கள், “அவர்களைப் பாருங்கள், அவர்கள் ஒரு ஜனமே அல்ல.” மோவாப் கொண்டிருந்த இது ஒரு பெரிய அமைப்பாகும். “நாங்கள்—நாங்கள் மோவாப் தேசமாக இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் வெறும் பிரயாணிகள், சிதறடிக்கப்பட்ட, ஒரு கூட்ட ஹோலி-ரோலர்ஸ்.” ஆமென்.

ஓ, சகோதரனே, நான் ஏன் ஒரு ஹோலி-ரோலர்ஸ் என்பதை நீங்கள் ஒரு நிமிடத்தில் காண்பீர்கள்.

51 இங்கே பாருங்கள், ஏதேனிலிருந்து—ஏதேனுக்கு வெளியே அந்த கொடி மேலே வருகிறது.

நீங்கள் சொன்னீர்கள், “இஸ்ரவேல், சகோதரர் பிரன்ஹாம், இஸ்ரவேல் ஹோலி-ரோலர்ஸ் என்று நீங்கள் என்னிடம் சொல்ல வருகிறீர்களா?”

“ஆம் ஐயா.”

சகோதரனே, அவர்கள் செங்கடலைக் கடந்து வெற்றியடைந்தபோது, தீர்க்கதரிசியாகிய மிரியாம் தம்புருவை எடுத்துக்கொண்டு, சத்தமிட்டு, குதித்து, நடனமாட ஆரம்பித்தாள், நதியின் வழியே அவள் சென்றாள். அது ஒரு ஹோலி-ரோலர்ஸ் இல்லையென்றால், நான் ஒருபோதும் அதைப் பார்த்ததில்லை. அது உண்மையா?

மேலும் மோசே ஆவியினால் மிகவும் நிரப்பப்பட்டதால், தன் கைகளை உயர்த்தி ஆவியிலே பாடினான். அல்லேலூயா.

நாம் தொலைந்து போகவில்லை. அந்தக் கொடிதான் மேலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆம், ஐயா. இதோ இங்கே மறுபக்கத்தில் அவனைத் துன்புறுத்துபவர்கள் இருக்கிறார்கள், இயேசு சொன்னது போல, “சாத்தியமானால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத் தக்கதாக அவ்வளவு நெருக்கமாக” இருப்பார்கள்.

52 சரி, இதோ அவர்கள் வருகிறார்கள், மேலே நகர்ந்து வருகிறார்கள். இப்போது, கவனியுங்கள். அந்த ஜனங்கள் செலுத்திய அதே

பலியையே இந்த ஜனங்களும் செலுத்தினார்கள். இப்போது, அடிப்படையில், இஸ்ரவேல் எப்படி இருந்ததோ அதே போல மோவாபியர்களும் அடிப்படை போதகர்களாக இருந்தார்கள்: அதே பலி, அதே காணிக்கைகள், அதே தேவன், எல்லாமே, அடிப்படையில் பேசப்போனால், அவர்களைப் போலவே இருந்தது.

53 அப்படியானால் என்ன வித்தியாசம்? இப்போது, இதோ நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். தேவன், அடிப்படைவாதியாக இருப்பதென்றால், அது தான் தேவனுக்குத் தேவையானது என்றால், அவர் அவர்கள் இருவரையும் அங்கீகரிக்க காவிட்டால் அவர் நீதியற்றவராக இருப்பார். அது சரிதான். வேதத்தின்படியான அடிப்படை வாதம் மட்டுமே தேவனுக்குத் தேவையானது என்றால், ஒரே தேவனுக்கு அதே பலிகளைச் செலுத்திய மோவாப், இஸ்ரவேலைப் போலவே அடிப்படைவாதியாக இருந்தது.

அவன் எல்லா ராஜவம்சத்தினரையும் வெளியே கொண்டு வந்தான், அவர்கள் புகைந்துகொண்டிருக்கும் பலிபீடத்தைச் சுற்றி

நின்றார்கள். தீர்க்கதரிசி தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல முன்வந்தான். கச்சிதமானது. சரிதான்.

ஆனால் என்ன வித்தியாசம்? இவர்கள் அடிப்படைவாதிகளாக இருந்தது சரிதான், ஆனால் தேவன் இவர்களை அடையாளங்களாலும் அற்புதங்களாலும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அங்கேயே அது அடங்கியிருந்தது. அங்கேயேதான் அது இன்றும் இருக்கிறது. ஆம், ஐயா. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது... அங்கே ஆபேல் இருந்தான், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது. அங்கே இருந்தது...

வேதவாக்கியம் முழுவதும். இங்கே அவர்கள் கீழே இருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் என்ன இருந்தது? அவர்களுக்கு மேலாக ஒரு அக்கினி ஸ்தம்பம் இருந்தது. அவர்களிடம் தெய்வீக சுகமளித்தல் இருந்தது...? ...அல்லேலூயா. அவர்களிடம் சத்தமிடுதல், மகிமைகள், நடனமாடுதல் மற்றும் துதித்தல் இருந்தது.

அடிப்படைப் போதகர்கள் அவர்களை பரிசுத்த-உருளைகள் என்று மற்ற வார்த்தைகளில் சொன்னார்கள். அடிப்படையில் பேசப்போனால், அவர்கள் இருவரும் ஒரே பலியின் மூலமாக ஒரே தேவனைத் துல்லியமாக ஆராதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் தேவன் இந்தக் கூட்டத்தை, "அவர்கள் என்னுடைய ஜனங்கள்" என்று சொல்லி உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். ஆமென். ஆம், ஐயா, "என்னுடைய ஜனங்கள்..."

54 கவனியுங்கள், அது வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஒரு நிமிடம். அது தம்முடைய ஜனங்கள் என்பதை தேவன் நிரூபித்தார், ஏனென்றால் அவர் அவர்களை அடையாளங்களாலும் அற்புதங்களாலும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். தேவனுடைய ஜனங்கள் எப்போதுமே ஒரு வியக்கத்தக்க ஜனங்களாகவே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆதியாகமத்தில் ஆதிமுதற்கொண்டே அவர்களுக்குள் அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் இருந்தன.

அதே சபை இன்றும் அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் தொடர இருப்பில் இருக்கிறது (பார்க்கிறீர்களா?), தேவன் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

இப்போது, அடிப்படையில் பேசப் போனால், நான் சொன்னது போல், அவர்கள் இருவரும் சரியானவர்கள். ஆனால் தேவன், “இது என்னுடையது” என்று சொன்னார். அவர் அதை நிரூபித்தார்.

55 இப்போது, பாருங்கள். பிலேயாம் திரும்பி வந்தபோது, பாலாக் அவனுக்கு இஸ்ரவேலின் கடைசிப் பகுதிகளை, மிக மோசமான பகுதியைக் காண்பித்தான். ஆனால் தேவன் தீர்க்கதரிசியின் மூலமாகப் பேசின போது, அவர் சொன்னார், “நான் உன்னை மலை உச்சியிலிருந்து பார்த்தேன். யாக்கோபிலே நான் அக்கிரமத்தைக் காணவில்லை.” அல்லேலூயா. ஏன்? அந்த அடிக்கப்பட்ட கன்மலை மற்றும் அங்கே தொங்க விடப்பட்டிருந்த வெண்கலச் சர்ப்பத்தின் வழியாக அவனால் பார்க்க முடியவில்லை, அவர்களுக்கு முன்பாக ஒரு பரிகாரம் போய்க்கொண்டிருந்தது.

ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபையில் அவர்கள் தவறான காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்று நான் மெய்யாகவே சொல்கிறேன். ஆனால் ஒரு வெண்கலச் சர்ப்பமாக தேவனுக்கு முன்பாக உள்ள அந்தத் தாழ்மையை நீங்கள் அங்கீகரிக்கத் தவறிவிட்டீர்கள். இயேசு சொன்னார், “மோசே வனாந்தரத்தில் சர்ப்பத்தை உயர்த்தினது போல, மனுஷகுமாரனும் உயர்த்தப்பட வேண்டும்.”

அடிப்படைவாதிகள், “நாங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே தொடரும் அடையாளங்கள் எங்கே? இதோ நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத் தக்கதாக அவ்வளவு நெருக்கமாக.

56 நாம் அந்த விருட்சத்தைச் சற்றே இன்னும் மேலே கொண்டு வருவோம். நாம் இயேசுவின் நாட்களுக்கு வருகிறோம். அங்கே அடிப்படைவாதிகள், அறிஞர்கள், போதகர்கள், தேவனுடைய வார்த்தையை அறிந்திருந்த ரபீக்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அறியவில்லை என்று சொல்ல எவருக்கும்

துணிச்சல் இல்லை. இதோ அவர்கள் எவ்வளவோ அதே அளவு அடிப்படைவாதியாக இயேசுவும் வருகிறார். ஆனால் தேவன் அவரைத் தொடரும் அடையாளங்களோடும் அற்புதங்களோடும் அவரோடு கிரியை செய்து கொண்டிருந்தார். அடிப்படைவாதிகள் அவரைப் பெயெல்செபூல் என்று அழைத்தார்கள்.

எனவே இன்று நான் வேறு எந்தக் குறைந்த பெயராலும் அழைக்கப்படுவேன் என்று எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும், அல்லது வியக்கத்தக்க காரியங்களில், தேவனுடைய வல்லமைகளில் விசுவாசிக்கிற ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபை, வீட்டு எஜமானனையே பெயெல்செபூல் என்று அவர்கள் அழைத்திருக்கும்போது நாம் வேறு எதை எதிர்பார்க்க முடியும்?

அது யார்? அடிப்படை போதகர்கள். அது சரிதான், அதே அளவு அடிப்படையானவர்கள். ஒருபோதும் ஒருவரின் மீது பாய்ந்துவிடாதீர்கள், நீங்கள் விசுவாசிக்கிற அதே சுவிசேஷத்தையே அவரும் விசுவாசிக்கிறார்: மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல், மற்றும் கர்த்தருடைய வருகையைப் பிரசங்கிப்பது, ஆனால் அவரிடம்

தேவனுடைய அடையாளங்களின் உறுதிப்பாடு இல்லை.

57 ஓ, ஆச்சரியமே, நான் ஏன் ஒரு ஹோலி-ரோலர்ஸ் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். ஆம், ஐயா. அந்த அடையாளம் மேலே வருவதை நான் காண்கிறேன். அங்கே அவர்களைப் பாருங்கள் அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தபோது, சபை முன்னேறிச் சென்றுகொண்டிருந்தது.

யோவேல், ஒரு... வழியாகப் பார்த்தான்... தேவன் ஒரு நாள் அவனுடைய கண்களில் ஒரு தொலைநோக்கியை வைத்தார், அவன் அங்கே கால ஓட்டத்தின் வழியே கீழே பார்த்தான், அவன் சபையைக் கண்டான். இந்தக் கொடி கிழித்தெறியப்படுவதையும், அழிக்கப் படுவதையும் அவன் கண்டான். அவன் சொன்னான், “பச்சைப்புழு விட்டதை வெட்டுக்கிளி தின்றது. வெட்டுக்கிளி விட்டதைப் பச்சைக்குதிரை தின்றது. பச்சைக்குதிரை தின்றதை, விட்டதை—வேறொரு புழு தின்றது.” அவன் சொன்னான், “இந்தச் சபை மீண்டும் ஒருபோதும் வளர முடியுமா.”

ஆனால் தேவன் சொன்னார், “நான் திரும்ப அளிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

அந்தத் தீர்க்கதரிசியாகிய யோவேல், விசுவாசக் கண்களினால் கீழே பார்த்தான், இந்தக் கொடி ஆதியாகமத்திலிருந்து மேலே வருவதை அவன் கண்டான். அவர்கள்... எருசலேமுக்குப் பிறகு, பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கின பின்பு, இருண்ட காலங்கள் வருவதை அவன் கண்டான். இந்தக் கொடி அழிக்கப்பட்டு ஒரு அடிமரத்தின் அளவிற்குத் தள்ளப்படுவதை அவன் கண்டான்.

ஆனால் தேவன் சொன்னார், “நான் திரும்ப அளிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

ஓ, ஆச்சரியமே, அது இல்லையென்றால், உங்களால் கிளைகளைக் கொல்ல முடியும், ஆனால் ஜீவன் சபைக்குள் இருக்கிறது, அதுவே உலகத் தோற்றமுதல் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவராகிய இயேசு கிறிஸ்து. அது பேசப்பட்டது...?...வெளிவந்தது. தேவன் திரும்ப அளிப்பார்...?...கடைசி...?...பூமிக்காக? தம்மை விசுவாசிக்கப் போகிற ஒருவரை அவர்

பெறுவார். ஆமென். நான் ஒரு பரிசுத்த-
உருளையாக உணருகிறேன்.

பாருங்கள். கவனியுங்கள், “நான் திரும்ப
அளிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

58 வெகு காலத்திற்கு முன்பல்ல நான்
இங்கே—கனடாவிற்குச் சென்று கொண்டி-
ருந்தேன். சகோதரர் ராஸ்முசென் மற்றும் நான்,
நாங்கள் கனடாவிற்குச் சென்று கொண்டி-
ருந்தோம், சகோதரர் பாக்ஸ்டர். நாங்கள்
நார்த்வுட்ஸில் வெகு தூரம் மேலே சென்று
கொண்டிருந்தோம். ஒரு நாள் இரவு நான் என்
குதிரையின் மீது அங்கே சவாரி செய்து
கொண்டிருந்தேன், அங்கே பைன் மரங்களின்
ஒரு பெரிய பழைய புதர் இருந்தது.

நான் வெளிப்புறங்களை மிகவும்
நேசிக்கிறேன். நான் தேவனைக் காண
நேசிக்கிறேன். அதுவே எனது முதல்
வேதாகமமாக இருந்தது, தேவன் அவருடைய
இயற்கையில். நான் பார்த்தேன், முன்பு பெரிய
உயர்ந்த பைன் மரங்கள் இருந்த ஒரு பழைய
காட்டின் வழியே நான் கடந்து சென்றேன்,

ஆனால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டு அது முழுவதையும் எரித்துப்போட்டிருந்தது. மேலும் அது ஒரு பெரிய கூட்டமான... அது பார்க்கவே பயமுறுத்துவதாக இருந்தது, பெரிய பழைய வெள்ளை மரங்கள், சந்திரன் அவற்றின் மீது பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது, மேலும் அவை காய்ந்து வெள்ளையாகக் காணப்பட்டன. மலைகளின் ஊடாக ஒரு காற்று வீசி வந்தது. அந்த மரங்கள் அனைத்தும்— "ஹூ, ஹூ" என்ற மிகவும் துக்ககரமான சத்தத்தை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. நான் நினைத்தேன், "ஓ, ஆச்சரியமே, ஒரு பயமுறுத்தும் இடம்."

59 அப்போது அந்த வேதவசனம் என் நினைவுக்கு வந்தது, "பச்சைப்புழு விட்டதை வெட்டுக்கிளி தின்றது; வெட்டுக்கிளி விட்டதைப் பச்சைக்குதிரை தின்றது." ஆனால் அது அவருடைய சபையாக இருந்தது. நான் நினைத்தேன், "உண்மையாகவே, ஆண்டவரே, அங்கே பின்னால் நடந்த சீர்திருத்தத்திற்குப் பிறகு, மெத்—கத்தோலிக்கர்கள் விட்டதை, அடிப்படைவாதிகள் தின்றார்கள், அடிப்படை

வாதிகள் விட்டதை, பிரெஸ்பிடீரியன்கள் தின்றார்கள்; பிரெஸ்பிடீரியன்கள் விட்டதை, பாப்டிஸ்டுகள் தின்றார்கள்; பாப்டிஸ்டுகள் விட்டதை, நசரேயர்கள் தின்றார்கள்; அவர்கள் அந்த காரியத்தை முழுவதுமாகத் தின்று தீர்க்கும் வரை. ஆனால் ‘நான் திரும்ப அளிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.’” அல்லேலூயா. தேவன் ஒரு சபையைக் கொண்டிருக்கப் போகிறார். “நான் திரும்ப அளிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

நான் அங்கே நின்று ஆச்சரியப்பட்டேன். இங்கே தேவன் இந்தக் காற்றைக் கீழே அனுப்புகிறார், அந்தப் பெரிய பழைய மரங்கள் எல்லாம் “ஹூ” என்று சத்தம் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன.

நான் நினைத்தேன், “அது பெந்தெகொஸ்தே நாளில் வானத்திலிருந்து வந்த அந்தப் பலத்த அடிக்கும்காற்றைப் போலவே சரியாக இருக்கிறது. இன்று சிகாகோவைச் சுற்றியுள்ள அதுபோன்ற பெரிய பழைய குளிர்ந்த சபைகளை அது தாக்கும்போது, அவர்களால் கேட்க முடிந்தது எல்லாம், புலம்புவதும்

அழுவதும் மற்றும், “அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்துவிட்டன” என்று சொல்வதுமேயாகும்.

60 அடிப்படைவாதமா? அவை மரங்கள், ஆம், ஐயா. ஆம், ஐயா, அவை ஒரு காலத்தில் மரமாக இருந்தன. மெத்தடிஸ்ட், பாப்டிஸ்ட், பிரெஸ்பிடீரியன், மூடிஸ், மற்றும் மீதமுள்ள அனைவரும், பெரிய உயர்ந்த கோபுரங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அற்புதங்களின் நாட்கள் கடந்துவிட்டன என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஏனென்றால் பச்சைப்புழு சபையிலிருந்து ஆசீர்வாதங்கள் முழுவதையும் தின்றுவிட்டது, “அல்லேலூயா”க்கள் இல்லாத வரைக்கும், “தேவனுக்குத் துதிகள்” இல்லாத வரைக்கும். அல்லேலூயா. இனி தெய்வீக சுகமளித்தல் இல்லை, அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல் இல்லை. அவர்கள் அதைக் கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள்...?... பாஷைகள்: மரித்து விட்டன.

61 நான் நின்று பார்த்தேன், இதோ காற்று மீண்டும் வந்தது. அதற்கு வளைந்து கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவை, “ஆஹஹ” என்று சத்தமிட்டன.

நான் நினைத்தேன், "அது கிட்டத்தட்ட இப்படித்தான் இருக்கிறது." தேவன் இந்த நகரத்தில் ஒரு எழுப்புதலை அனுப்பும்போது, அவர்கள் சொல்கிறார்கள், "இப்படியெல்லாம் நம்பாதீர்கள். அற்புதங்களின் நாட்கள் மலையேறிவிட்டன. பரிசுத்த ஆவியானவர் என்று எதுவும் இல்லை. டாக்டர் இன்னார்..."

62 ஆஹா. சரி, அப்போது நான் சோர்வடைந்தேன். நான் சொன்னேன், "ஆண்டவரே, நான் திரும்பக் கொடுப்பேன் என்று நீர் சொன்னீர்."

அந்த சமயத்தில் காற்று சற்றே கீழே இறங்கியது. அப்படி இறங்கியபோது, அங்கே சில சிறிய செடிகள் வளர்ந்து வருவதை நான் கவனித்தேன். (அல்லேலூயா. மகிமை.), இன்னும் சில சிறிய மரங்கள். அவை சபைப் பிரிவுவாதத்தால் விறைப்பாகவும் கருகிப்போயும் இருக்கவில்லை; அவை தங்களுடைய சுவிசேஷ...?.. இஸ்ரவேலைப்போல அவை பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருந்தன. தேவன் சொன்னார், "நீ இனி ஒருபோதும் ஒரு தேசமாக இருக்க மாட்டாய்." அவள் அப்படி

இருக்கப் போவதுமில்லை. அவை பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருந்தன.

காற்று வீசத் தொடங்கியதும், இந்தச் சிறிய மரங்கள் தொடங்கின... அந்தக் காற்று அடிக்கத் தொடங்கியதும், அந்தச் சிறிய மரங்கள் துள்ளிக்குதிக்கவும், ஆடவும், அசைந்தாடவும் தொடங்கின.

நான் நினைத்தேன், "அல்லேலூயா, 'நான் திரும்பக் கொடுப்பேன் என்று...? சொல்கிறார்..." பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இறங்கிய அதே பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமை..."

அந்தப் பழைய துயரமான சபைகள் துக்கப்பட்டு, "சரி, நான் ஒரு மெத்தடிஸ்ட், நான் ஒரு பாப்டிஸ்ட்," என்று சொல்ல விரும்பினால், துக்கப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கட்டும், அங்கே ஒரு புதிய வளர்ச்சி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அல்லேலூயா. ஜீவன் மரத்தை விட்டுச் சென்றது, ஆனால் அது மீண்டும் வந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு முறையும் காற்று வீசும்போது அந்தச் சிறிய மரங்கள் ஆழமாக வேரூன்றி

இன்னும் நன்றாகப் பற்றிக்கொள்கின்றன. அது சரிதான். "நான் திரும்பக் கொடுப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்கிறார்." தேவன் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்.

அந்த முன்மாரி மழை முடிந்துவிட்டது. கொப்புளங்கள் ஒட்டிக்கொண்டன, வல்லமை சபையை விட்டு வெளியேறியது. ஆனால் தேவன் இந்தக் கடைசி நாட்களில் இப்போது பின்மாரி மழையை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார் (அது சரிதான்.), பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமை திரும்பி வருகிறது. அவர் காற்றையும் மழையையும் அனுப்புவது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அவ்வளவு நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியடைய அங்கே ஒரு மரம் நிற்கிறது.

அவை எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருந்தன, அந்தச் சிறிய மரங்கள் காற்றோடு சேர்ந்து வளைந்தன. எனவே அந்தக் காற்று சொன்னது, "இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும், இன்றும், என்றென்றைக்கும் மாறாதவராக இருக்கிறார்."

அந்தச் சிறிய மரம் சொன்னது, "அல்லேலூயா, அல்லேலூயா, நான் இதை

விசுவாசிக்கிறேன். அல்லேலூயா, அல்லேலூயா, நான் இதை விசுவாசிக்கிறேன்."

மற்ற மரம் சொன்னது, "ஒரு வகையில் அது அப்படித்தான் இருந்தது."

அடிப்படையிலே, இந்தச் சிறிய மரம் எந்த அளவுக்கு மரமாக இருந்ததோ, அதே அளவுக்கு அவையும் மரங்களாகவே இருந்தன. ஆனால், சகோதரரே, அவற்றால் ஆவியானவருக்கு வளைந்து கொடுக்க முடியவில்லை.

63 இன்றிரவு அதுதான்—அல்லது இன்று, அதுதான் பிரச்சனை, இந்தப் பெரிய சபைகளால் ஆவியானவருக்கு வளைந்து கொடுக்க முடிவதில்லை, ஏனென்றால் அவை மிகவும் திட்டமிடப்பட்டு அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அது அவர்களின் அமைப்பை உடைத்துவிடும். அது சரிதான்.

இஸ்ரவேலில் ஒரு பலத்த காற்று எழுந்து வருகிறது, அது பின்வாங்கல் (back-wash) என்றும் பரிசுத்த-உருளைகள் (holy-rollers) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அல்லேலூயா. எவ்வளவு வளைந்து கொடுக்க முடியுமோ

அவ்வளவு வளைந்து கொடுக்கிறது... அது சரிதான். அவற்றுக்குள் ஜீவன் இருக்கிறது. புதிய மரம் உயிருடன் இருந்தது; பழைய மரம் இறந்துவிட்டது. அதனால்தான் அவற்றால் வளைந்து கொடுக்க முடியவில்லை, ஏனென்றால் அது இறந்துவிட்டது: இறந்துவிட்டது.

ஆனால் ஒரு புதிய பிறப்பு வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கடைசி நாட்களில் பின்மாரி மழை ஊற்றப்படுகிறது: வல்லமை, அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்கள். நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அந்தப் பழைய மரங்கள் அனுபவித்த அதே மகிழ்ச்சி ஒரு புதிய தலைமுறையில் திரும்பி வந்துள்ளது. ஆமென். "நான் திரும்பக் கொடுப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்கிறார்." அது அங்கே இருக்கிறது.

64 மகத்தான பரிசுத்த பவுலைப் பார்ப்போம். அவர் விசுவாசக் கண்களோடு அங்கே நின்று, காலக் கடல்களைக் கடந்து பார்த்தபோது, அவர் சொன்னார், "கடைசி நாட்களில் இது சம்பவிக்கும்." கடைசி நாட்களில் அவர்கள் எப்படிக் கர்வம் கொண்டவர்களாகவும்,

இறுமாப்புள்ளவர்களாகவும், தேவனை நேசிப்பதை விட இன்பத்தை நேசிப்பவர் களாகவும் இருப்பார்கள்: ஞாயிற்றுக்கிழமை மதியம் சபைக்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக வெளியே சென்று கோல்ஃப் விளையாடுவார்கள், வருவதற்குக் கடினமாக (வெப்பமாக) இருக்கிறது என்று ஞாயிறு இரவு சபையை மூடிவிடுவார்கள். தேவனை நேசிப்பதை விட இன்பத்தை நேசிப்பவர்களாக, உடன்படிக்கையை மீறுகிறவர்களாக, அவதூறு கூறுகிறவர்களாக, இச்சையடக்கமில்லாதவர்களாக, மற்றும் நல்லவர்களைப் பகைக்கிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

"ஓ," நீங்கள் சொல்வீர்கள், "அவர் நாத்திகர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்."

இல்லை, அவர் அவர்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை. "தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து..." அடிப்படையிலே, மற்றொன்று எவ்வளவு அடிப்படையானதோ அவ்வளவு அடிப்படையானது: "தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து, அதின் பலனை மறுதலிக்கிற

வர்களாயிருப்பார்கள்: இப்படிப்பட்டவர்களை நீ விட்டு விலகு."

நான் விலகினேன், நான் ஒரு பரிசுத்த-உருளை ஆகிவிட்டேன் (அல்லேலூயா.), அதனால் காற்று வீசத் தொடங்கும்போது நான் அதற்கு இணங்கி, "ஆம், ஆண்டவரே, மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த அதே இயேசு கிறிஸ்து தான் நீர் என்பதை நான் விசுவாசிக்கிறேன். நீர் இன்றும் ஜீவிக்கிறீர்," என்று சொல்வேன். தேவனுடைய ஆவியானவர் அதனை ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கத்திற்குச் சுழற்றியடிக்கிறார்.

நாங்கள் பைத்தியக்காரர்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், ஆனால் நாங்கள் அப்படி இல்லை: ஜீவனைக் கொண்டிருக்கிறோம், வளைந்து கொடுப்பவர்களாக இருக்கிறோம். நீங்கள் விரும்பினால் தொடர்ந்து துக்கப் படுங்கள், ஆனால் தேவன் தம்முடையதை அசைக்கிறார்—அந்தப் புதிய வளர்ச்சி நேராக மேலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. அவள் விதையிலே நேராகச் சென்றுகொண்டிருக்கிறாள்.

65 பாருங்கள், நான் இன்று மதியம் பரிசுத்த பவுலுடன் இணைந்து நின்று இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், "மதவிரோதம் (அல்லது முட்டாள்தனம், பைத்தியம்) என்று அழைக்கப்படுகிற அந்த வழியில்தான், நான் நமது பிதாக்களின் தேவனை ஆராதிக்கிறேன்." இன்று உலகம் எதை ஹோலி-ரோலர் என்று அழைக்கிறதோ, அந்த வழியில்தான் நான் இயேசு கிறிஸ்துவை ஆராதிக்கிறேன்.

66 அந்த இரண்டு விதைகளும் முளைத்து வருவதை நான் பார்த்தபோது, அங்கே இருந்த அந்த காரியத்தை விட்டு நான் விலகினேன். இப்போது நாம் ஏறக்குறைய நம் தலைகளை மேகங்களுக்கு மேலே கொண்டு வந்துவிட்டோம்; அந்தப் பெரிய மலர் கிளையில்—மரத்தில் இருக்கிறது, தேவன் நம்மீது பின்மாரி மழையை ஊற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அது எதன் கனிகளைக் கொண்டு வருகிறது: சுகமளித்தல், இரட்சிப்பு, பரிசுத்த ஆவியின் ஸ்நானம், வரங்களை திரும்பப் பெறுதல், இந்த அனைத்து வித்தியாசமான காரியங்களும், வெளிப் பாடுகளும் வருகின்றன, அது இங்கே இந்த

மரத்தில் இருக்கிறது, அடிப்படையிலே அவையிரண்டும் ஒரே மாதிரியானவைதான், ஆனால் தேவன் இதை வரங்களை திரும்பப் பெறுவதன் மூலம் உறுதிப்படுத்துகிறார். மற்றவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு புலம்பிக் கொண்டும், அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டும், எங்களை பரிசுத்த-உருளைகள் கூட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இன்று அவர்களோடு எண்ணப்படுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நான்—நான் கர்த்தருடைய நிந்திக்கப்பட்ட சிலரோடு என் வழியைத் தேர்ந்தெடுப்பேன்.

நான் இயேசுவோடு தொடங்கியிருக்கிறேன், ஓ ஆண்டவரே, என்னை வழிநடத்திச் செல்லும்.

67 வெகு காலத்திற்கு முன்பு அல்ல, தேசத்தின் மிகச் சிறந்த சுவிசேஷகர்களில் ஒருவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது... பரிசுத்த ஆவியின் ஸ்நானத்தைப் பற்றி அவரிடம் கேட்டேன், அவர் சொன்னார், "பாருங்கள், சகோதரரே, கர்த்தர் என்னை ஒரு போதகராக இருக்க விரும்புகிறார் என்று நான்

கண்டுகொள்ளும் வரை, எனக்கு அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தேவை என்று ஒரு நாள் மக்கள் என்னிடம் சொல்ல முயன்றார்கள்."

மற்றொரு சிறந்த சுவிசேஷகர் சொன்னார், "அதுதான் சத்தியம் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன், ஆனால் என் கூட்டங்களில் அதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏன்," அவர் சொன்னார், "அது—அது என் பிரபலத்தைக் கெடுத்துவிடும்."

சகோதரரே, எந்தவொரு ஆராதனைக் கூடாரத்தின் கதவிலும் அல்லது வேறு எதிலுமோ என் பெயர் தங்கத்தில் பொறிக்கப் படுவதையோ, அல்லது நான் ஏதோவொரு சபைப்பிரிவைச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்வதையோ விட, நான் என் வயிற்றின் மேல் படுத்துக்கொண்டு கிளை நதியின் தண்ணீரைக் குடித்து, சோடா பிஸ்கட்டுகளைச் சாப்பிட்டு, தேவனுக்காக வாழ்வதையே நான் விரும்புவேன்.

நான் வளைந்து கொடுப்பவனாக இருக்க விரும்புகிறேன். கர்த்தர் எங்கே வழி

நடத்துகிறாரோ, அங்கே நான் செல்ல விரும்புகிறேன். அவர் என்ன சொல்கிறாரோ, அதை நான் செய்ய விரும்புகிறேன். அவர் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையை அனுப்பினால், நான் அதை விசுவாசிக்க விரும்புகிறேன். அவர் இன்னமும் நான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் என்று சொன்னால், நான் அதைச் செய்ய விரும்புகிறேன். உலகம் என்ன சொன்னாலும் பரவாயில்லை, நான் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறேன். இதோ, நீங்கள் அங்கே இருக்கிறீர்கள்.

68 "பிரியமானவர்களே, பொதுவான இரட்சிப்பைக் குறித்து உங்களுக்கு எழுதுவதற்கு நான் மிகவும் கருத்துள்ளவனாயிருக்கையில், பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக நீங்கள் தைரியமாய்ப் போராடவேண்டுமென்று உங்களுக்கு எழுதி உணர்த்துவது எனக்கு அவசியமாய்க் கண்டது."

நான் இன்று இதைச் சொல்கிறேன், நீங்கள் என்னை தேவனுடைய ஊழியக்காரர் என்று நம்புவீர்களானால், நீங்கள் இப்போது

பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்தை திரும்பப் பெறும் நாளில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், அனைத்து சபைப்பிரிவுகளிலிருந்தும் சிறந்த மருத்துவர்களையும் வேதசாஸ்திரிகளையும் வெளியே அழைக்கும்படியாக இன்று எழுந்து நிற்கிற பரிசுத்த ஆவியானவரின் சபையின் பின்மாரி மழையின் வல்லமையின் கீழ் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்...

கடந்த மூன்று வாரங்களில் எனது வீட்டிலேயே, மிகச் சிறந்த மனிதர்கள் சிலர், இந்தியாவின் அனைத்து சுவிசேஷ சபைகளுக்கும் மேலான இந்தியப் பேராயர் வரை, பரிசுத்த ஆவியின் ஸ்நானத்தைப் பெற்றுள்ளனர். ஆம். சூடான் மிஷன்களின் தலைவர் டாக்டர் ரீட்ஹெட் சில வாரங்களுக்கு முன்பு மிஷன்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார், ஏனென்றால் அவர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, ஆவியானவர் தமக்குத் தந்த வரத்தின்படியே அந்நிய பாஷைகளில் பேசினார். அது சரிதான்.

சிறந்த தெற்கு பாப்டிஸ்ட் சபையைச் சேர்ந்த டாக்டர் டொனால்ட் லீ அந்த நாளில்

என் அறையில் அமர்ந்து, "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நான் சற்றுமுன் என் இருதயத்தை ஊற்றினேன், பரிசுத்த ஆவியானவர் என் மீது வந்தார்," என்று சொன்னார், மேலும் "நான் அறையில் நடந்து கொண்டிருந்தேன், என்னால் இனி ஆங்கிலம் கூட பேச முடியவில்லை," என்று சொன்னார். அது என்ன?

மீட்பின் நேரம் வந்துவிட்டது, சகோதரரே,

பயத்தினால் மனிதர்களின் இருதயங்கள் சொர்ந்துபோகின்றன;

ஆவியினால் நிரப்பப்படுங்கள்,

உங்கள் விளக்குகளை திருத்தி பிரகாசமாக வையுங்கள்,

நிமிர்ந்து பாருங்கள்! உங்கள் மீட்பு சம்பமாயிருக்கிறது.

அது சரிதான், நாம் முடிவின் காலத்தில் இருக்கிறோம்.

சாயங்காலத்திலே வெளிச்சமுண்டாகும்,

மகிமையின் பாதையை நீங்கள் நிச்சயமாகக் கண்டடைவீர்கள்.

69 அது சரியா? இந்தக் கடைசி நாளில் சூரியன் அஸ்தமிக்கும்போது, தேவன் புறஜாதியார், மெத்தடிஸ்டுகள், பாப்டிஸ்டுகள், பிரஸ்பிடீரியன்கள், லூத்தரன்கள், அடிப்படைவாதிகள் என அனைவரிலிருந்தும் வெளியே இழுத்து, அவர்களை இங்கே கொண்டு வருகிறார். ஏனென்றால், தமது நாமத்திற்காக அவர் புறஜாதியாரிலிருந்து ஒரு ஜனத்தை எடுக்கப்போகிறார். அதன்பிறகு அவர் புறஜாதியாரின் காலத்தை முடித்து, யூதர்களிடம் திரும்புவார், சபைக்கான இரகசிய வருகை வரும், அவள் வீட்டிற்குச் செல்வாள். பெரிய அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் நடக்கின்றன, நிமிர்ந்து பாருங்கள். நான் ஏன் ஒரு ஹோலி-ரோலர் என்று புரிகிறதா? ஆம், ஐயா.

70 சகோதரரே, இதற்காக நான் எல்லாவற்றையும் கடந்து வந்திருக்கிறேன். நான் நம்முடைய ஆண்டவரை நேசிக்கிறேன். நான்—நான் அவரை என் முழு இருதயத்தோடும் நேசிக்கிறேன். உலகம் என்ன சொல்கிறது

என்பதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. அவர்கள் என்னை சபையிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், "ஏன், பில்லி, உனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது, நீ ஒரு கெட்ட கனவு கண்டாய். இரவு உணவுக்கு என்ன சாப்பிட்டாய்?"

அவர் வெறித்தனம் என்று அழைத்ததைக் குறித்து, அந்த நாளில் டாக்டர் டேவிஸிடம் சொல்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்...

தென்னாப்பிரிக்காவில் நான் ஒரு நாள் பலிபீட அழைப்பை விடுத்தபோது, முப்பதாயிரம் பேர் இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். கடந்த நூறு ஆண்டுகளில் அனைத்து மிஷன்களும் சேர்ந்து கிறிஸ்துவுக்குள் ஆதாயப்படுத்தியதை விட இது அதிகம். ஒரு மிஷனரிக்கான பொதுவான கட்டளை, "நீங்கள் எருசலேம் நகரத்தில் காத்திருங்கள்" என்பதாகும், ஏதோ ஒரு கல்லறையிலோ அல்லது வேதப்பள்ளியிலோ, அல்லது நீங்கள் விரும்பும் வேறு எதிலுமோ அல்ல: இரண்டும் செத்த இடங்கள். சரி.

"உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமையால் நீங்கள் தரிக்கப்படும்வரை (ஒரு கல்வியினாலா? இல்லை. நீங்கள் இறையியல் கற்கும் வரையா? இல்லை.), உன்னதத்திலிருந்து வரும் வல்லமையால் நீங்கள் தரிக்கப்படும்வரை எருசலேம் நகரத்தில் காத்திருங்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களிடத்தில் வரும்போது, நீங்கள் எருசலேமிலும், யூதேயாவிலும், சமாரியாவிலும், சிகாகோ, இல்லினாய்ஸிலும் அல்லது பூமியின் கடைசிப்பரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்." அது சரிதான். அதுதான் சத்தியம். ஓ, தேவன் உங்கள் இருதயத்தை ஆசீர்வதிப்பாராக.

71 ஆஹா, நான் மிகவும் பக்தியாக உணர்கிறேன். நிச்சயமாக உணர்கிறேன். கர்த்தர் என்னை தமது பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பியிருக்கிறார் என்று நான் உணர்கிறேன். தேவனுடைய குமாரர்கள் மற்றும் குமாரத்திகள் கூட்டத்தின் நடுவே நான் அமர்ந்திருக்கிறேன், இங்கே எது வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம். அல்லேலூயா.

72 ஆம், நான் நீண்ட காலமாகப் போராட வேண்டியிருந்தது, நீண்ட தூரம் வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த நாட்களில் ஏதாவது ஒரு நாள் எனது கடைசிப் பிரசங்கத்தை நான் பிரசங்கிக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்கிறேன். ஆனால் பவுலைப் போல நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், "பரம தரிசனத்திற்கு நான் கீழ்ப்படியாதவனாயிருக்கவில்லை. அந்த நாளில்..."

நான் ஏறக்குறைய என் வீட்டை விட்டும் துரத்தப்பட்டேன். நகரத்தின் மக்கள், எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்று நினைத்தார்கள். சபை என்னை வெளியேற்றியது, மற்ற எல்லாமும் நடந்தது. ஆனால் இனி அது ஒரு பொருட்டல்ல. இயேசு கிறிஸ்து கல்வாரியில் மரித்த அந்த இடத்தில் அந்த விதையை விதைத்து, கடைசி நாட்களில் தமது சபைக்குள் ஜீவனைக் கொண்டுவருவதற்காக, அந்த ஆரம்பகால இரத்தசாட்சிகளும் பரிசுத்தவான்களும் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்த காரியங்களோடு ஒப்பிடும்போது இது ஒரு சிறிய காரியமே.

73 கவனியுங்கள். இந்த நாட்களில் ஒரு நாள், நான் எனது கடைசி முட்செடிப் புதருக்கு வரப்போகிறேன். பாதையில் அது எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. என்றாவது ஒரு நாள் நான் அங்கே வந்தாக வேண்டும். உங்களில் ஒவ்வொருவரும் வந்தாக வேண்டும். இந்த நாட்களில் ஒரு நாள், நான் எனது கடைசி மலையைத் தாண்டி, எனது கடைசி நதியைக் கடந்து, நான் கீழே வரும்போது—இஸ்ரவேல் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கு வந்தபோது எப்படி அனைத்து முட்செடிப் புதர்கள் மற்றும் முட்புதர்கள் வழியாக வந்ததோ...

ஒருவேளை நான் முதிர்வயது வரை வாழ்ந்து இயேசு தாமதிப்பாரானால், பிரான்ஹாம்கள் அனைவரும் வயதாகும்போது அவர்களுக்கு வாதம் வரும், அவர்கள் நடுங்குவார்கள், என் முதிய தாத்தா மற்றும் அவர்கள் அனைவரும் அப்படித்தான் இருந்தார்கள். அநேகமாக என் முகத்தைச் சுற்றிச் சிறிது வெள்ளையான முடி தொங்கிக் கொண்டிருக்கலாம், முகச்சுருக்கங்கள் கொண்ட ஒரு முதியவனாக இருப்பேன். நான் அவ்வளவு

காலம் வாழ்ந்தால், இங்கே இருப்பவர்களில் பலர் அதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்பே நித்தியத்திற்குச் சென்றுவிடுவார்கள். நானும் அப்படித்தான் செல்லலாம். ஆனால் நான் அதைப் பார்க்கும் வரை வாழ்ந்தால், எனது கடைசி யுத்தத்தைச் செய்து முடித்தபின் என்னை நானே பார்ப்பதைக் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும், கடைசி முறையாக ஒரு ஹோலி-ரோலர் என்று அறிவிக்கப்படுவேன். அல்லேலூயா.

பாதையின் முடிவு வந்துவிட்டது, ஒரு உண்மையான இருதயத்தோடு நான் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க முயன்றிருக்கிறேன். அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையில் நான் அவரை அறிய விரும்புகிறேன், அவர் மரித்தோரிலிருந்து அழைக்கும்போது நான் வெளியே வருவேன். நான் பாதையின் முடிவை அடையும்போது, அந்தக் குளிர்ந்த அலை என் முகத்தில் மோதுவதை நான் உணர்கிறேன், அங்கே எனக்கு முன்னே யோர்தான் நதி இருப்பதை நான் அறிவேன். ஆஹா.

74 நான் எப்படி உணர்கிறேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். நான் கடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்க விரும்புகிறேன். ஓ, அது எனக்கு ஒரு பெரிய நாளாக இருக்கும். பாதையைத் திரும்பிப் பார்த்து, நான் கடந்து வந்த ஒவ்வொரு முட்செடிப் புதர்களையும் பார்க்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் என்னை ஹோலி-ரோலர் என்று அழைத்தபோது, என்னை எல்லாமும் என்று அழைத்தபோது, விசுவாசத்தின் பட்டயத்தைக் கொண்டு நான் நேராகப் போராடினேன், நேராக முன்னேறி, பின்னால் வருபவர்களுக்காக ஒரு வழியை உருவாக்கினேன்.

அப்போது நான் வாத நோயால் நடுங்கிய படி, எனது கைத்தடியை ஊன்றிக்கொண்டு நிற்கும் ஒரு முதியவன், என் கண்கள் மங்கலாகின்றன. யோர்தானின் அலைகள் என் முகத்தில் மோதுவதை நான் உணர்கிறேன்.

நான் வந்த வழியைத் திரும்பிப் பார்த்து, என் இரட்சிப்பின் தலைச்சீராவைக் கழற்றி, அதை கடற்கரையில் வைத்துவிட்டு, என் விசுவாசக் கவசத்தைக் கழற்றி விரும்புகிறேன்.

இதோ இந்தப் பழைய பட்டயத்தை எடுத்து, நித்தியத்தின் உறையில் திரும்ப வைத்துவிட்டு, என் கைகளை உயர்த்தி, "பிதாவே, இந்த அதிகாலையில் ஜீவப் படகை அனுப்புங்கள், ஏனென்றால் நான் வீட்டிற்கு வருகிறேன்," என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நதியின் மறுகரையில், ஹோலி-ரோலர்ஸ்களாக இருந்த வர்களையும், பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காகத் தைரியமாய்ப் போராடியவர்களையும் நான் சந்திப்பேன்.

75 தேவன் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அதை அளிப்பாராக, அவரிடம் வரும்படி இன்று உங்களுக்கு நான் அழைப்பு விடுக்கிறேன். அங்கே அந்தப் பக்கத்தில் தென்றல் குளிர்ச்சியாக இருக்கும் இடத்தில், நித்திய பசுமையான மரம் இங்கே நதியின் இருபுறமும் நிற்கும் இடத்தில், அதன் இலைகள் தேசங்களைக் குணமாக்குவதற்கு இருக்கும் இடத்தில், நாம் அந்த நதிக்கரையில் சந்தித்து,

அவருக்கு ஊழியம் செய்து அவரோடு வாழ்வோமாக.

நான் அந்த இடத்தைக் கடந்து செல்லும்போது ஒரு முதியவனாக இருக்க மாட்டேன். தேவன் எனக்கு ஒரு சரீரத்தைக் கொடுத்தார். நான் இருபத்தி மூன்று வயது வரை வளர்ந்தேன்; அப்போது நான் மிகச் சிறந்த நிலையில் இருந்தேன். அது இப்போது பலவீனமடைகிறது.

மேலும் இருபது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன; நான்—என் வயதை உணரத் தொடங்கியிருக்கிறேன். என் தோள்கள் கூன் விழுவதை நான் அறிவேன். நான் நேசிப்பவரை நான் பார்க்கும் வரை அங்கே இனி அதிக நாட்கள் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். அது சரிதான். மறுகரையில் எனக்காகக் காத்திருக்கும் அன்பானவர்களை நான் பெற்றிருக்கிறேன்.

எனக்கு எவ்வளவு வயதாக இருந்தாலும், எனக்கு எவ்வளவு சுருக்கங்கள் இருந்தாலும், அல்லது நான் எவ்வளவு தளர்ந்து

போயிருந்தாலும், அல்லது என் முடி எவ்வளவு நரைத்திருந்தாலும், என்னுடைய இந்தப் பாதங்கள் அந்த ஆனந்தமான கரையைத் தொடும்போது, நான் ஒரு இமைப்பொழுதில் மாற்றப்படுவேன், நான் மீண்டும் ஒரு இளைஞனாக மாறுவேன் (அல்லேலூயா.), ஒருபோதும் மரிக்காமல், ஒருபோதும் வியாதிப் படாமல், என்றென்றைக்கும் வாழ்வதற்காக.

76 நீதிமானின் பலன் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்காகவும் காத்திருக்கிறது. ஒரு வார்த்தை ஜெபத்திற்காக நாம் தலைகளைத் தாழ்த்தும்போது, இந்த மதியவேளையில் நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

எங்கள் பரலோகப் பிதாவே, பாதை இருண்டு வருகிறது, அருமையான ஆண்டவரே, அருகில் தங்கியிரும். நீர் எங்களோடு இருக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன். மீட்பின் நாள் சமீபித்திருப்பதைக் காண்கிறபடியால், ஆண்டவரே, இந்த மக்களோடே இரும். நாளை என்ன நடக்கும் என்று அறியாவிட்டாலும், என் ஆத்துமாவில் நங்கூரமிட்டுள்ள இந்த ஒரு காரியத்தை நான் அறிந்திருக்கிறேன்...

ஓ தேவனே, ஒரு ஏழை தொலைந்துபோன சிறுவனை, சீர்கெட்டுப் போனவனை, தேவனை விட்டு விலகியவனை, ஒரு பாவமான வீட்டில் வளர்ந்து, என் கையில் ஒரு தூண்டிலோடு அங்கே ஆற்றங்கரையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, சமாதானம் இல்லாமல் அழுது கொண்டிருந்தவனை, நதிக்கு அப்பால் ஒரு தேசம் இருக்கிறது என்று சொல்லும் மரங்களின் ஊடாகப் பலத்த காற்று வீசியதை நான் நினைத்துப் பார்க்கும்போது... நீர் என்னை இரட்சித்ததற்காக நான் மிகவும் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

இன்று என் இருதயத்தில், ஆண்டவரே, இதைக் குறித்து மற்றவர்களிடம் சொல்வதும், அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்கள் பின்தொடர, அதை உறுதிப்படுத்தும் உமது மகத்தான கரங்களால் இந்தக் கிரியை மெய்ப்பிக்கப்படுவதைப் பார்ப்பதும் எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம். இதற்காக நான் உமக்கு எவ்வளவு நன்றி கூறுகிறேன். எங்களுக்கு உதவி செய்யும், ஆண்டவரே.

இன்று இங்குள்ள ஏழைப் பாவியை, பின்வாங்கிப் போனவனை, மறுபடியும் பிறக்காதவனை, அங்கே நிற்கிற அந்த சபை உறுப்பினரை தேவன் ஆசீர்வதிப்பாராக. ஓ, ஆம், அவர்களுக்கு வேதாகமம் தெரியும்;

சாத்தானுக்கும் அது தெரியும். பிசாசும் விசுவாசித்து நடுங்குகிறான். ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று அவர்களில் பலர் சொல்கிறார்கள், பிதாவே. ஆனால், ஆண்டவரே, நீர் அவனுக்கு விருத்தசேதனத்தின் முத்திரையை ஒரு அடையாளமாகக் கொடுத்தீர்.

ஒரு மனிதன் உண்மையாகவே விசுவாசிக்கும்போது, பிதாவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் என்ற அடையாளத்தால் நீர் அவனை முத்திரையிடுகிறீர் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். "உங்கள் மீட்பின் நாளுக்கென்று நீங்கள் முத்திரையாகப் பெற்ற பரிசுத்த ஆவியானவரைத் துக்கப்படுத்தாதிருங்கள்."

தேவனே, நீர் மாம்ச சரீரத்தில் பூமியில் இருந்ததிலிருந்து நீர் காட்டிய மிகச்சிறந்த

அடையாளங்களை இன்று காட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது, இரக்கமாயிரும்.

ஆண்டவரே, நாங்கள் உமக்காகக் காத்திருக்கையில், இந்த மக்களை நீர் ஆசீர்வதிப்பீர் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன், அநேகர் உமது ஆவியால் நிரப்பப்படத் தங்கள் முடிவுகளை எடுப்பார்கள் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன், இதை நாங்கள் இயேசுவின் நாமத்தில் கேட்கிறோம்.

77 உங்கள் தலைகளைத் தாழ்த்தியபடி, ஒவ்வொருவரும் ஜெபத்தில் இருக்கும்போது... இப்போது சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் உண்மையாகவே பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிறீர்களா?

நீங்கள் வெறும் ஒரு கண்டிப்பான அடிப்படை விசுவாசியாக மட்டும் இருந்து, தேவன் உங்களுக்கு இதுவரை எதையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டவில்லையா? ஓ, அந்த மரத்தை விட்டு விலகி வாருங்கள். தேவனுடைய வல்லமைகள் அசைவாடிக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பக்கத்திற்கு வாருங்கள்.

களைத்துப்போனவர்களுக்கு இளைப்பாறுதல்
உண்டு,

களைத்துப்போனவர்களுக்கு இளைப்பாறுதல்
உண்டு,

களைத்துப்போனவர்களுக்கு இளைப்பாறுதல்
உண்டு,

அவர் உங்களை விடுதலையாக்கும்போது.

யோர்தானின் மறுகரையில், ஏதேனின் இனிய
வயல்வெளிகளில்

ஜீவவிருட்சம் பூத்துக்குலுங்கும் இடத்தில்,

உங்களுக்காக இளைப்பாறுதல் உண்டு.

இப்போது இயேசு உடைக்கிறார்...
(சபைப்பிரிவுகள், சடங்காச்சாரங்கள்...?...)

இயேசு ஒவ்வொரு விலங்கையும் உடைக்கிறார்,

அவர் உங்களை விடுதலையாக்கும்போது!

நான் என்நென்றைக்கும், என்நென்றைக்கும்
அவரைத் துதிப்பேன்,

நான் என்நென்றைக்கும், என்நென்றைக்கும்
அவரைத் துதிப்பேன், (அவர் உங்களை
அழைக்கும்போது ஆயத்தமாயிருங்கள்.)

நான் என்நென்றைக்கும், என்நென்றைக்கும்
அவரைத் துதிப்பேன்,

ஏனெனில் அவர் என்னை விடுதலையாக்குகிறார்!

[சுகோதரர் பிரான்ஹாம் முணுமுணுக்கத்
தொடங்குகிறார்] இப்போது, ஆண்டவரே, இது
உமது கூட்டம். பிதாவே, நீர் அழைத்துக்
கொண்டிருக்கும் அந்த வழிதவறிய நபர் எங்கே
இருக்கிறார்?

எப்போது... நாம் என்நென்றைக்கும்,
என்நென்றைக்கும் அவரைத் துதிப்போம்.

78 இங்கே ஏதாவது பாவி இருக்கிறீர்களா,
இந்த நேரத்தில் (ஒவ்வொருவரும் தங்கள்
தலைகளைத் தாழ்த்தியபடி) எழுந்து நின்று,
"சுகோதரர் பிரான்ஹாம், தேவன் தம்முடைய
மக்களின் நடுவில் இருக்கிறார் என்பதை நான்
உறுதியாக நம்புகிறேன். நான் கூட்டங்களைப்
பார்க்கிறேன்.

நீங்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சத்தியம் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். நான் மிகவும் குழப்பமடைந்திருந்தேன்; ஆனால் இன்று நான் ஆதியாகமத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தேன், நான் ஏன் குழப்பமடைந்தேன் என்பதைப் பார்க்கிறேன். நான் இப்போதே கிறிஸ்துவை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் எழுந்து நிற்க விரும்புகிறேன்," என்று சொல்வீர்களா? கட்டடத்தின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தாவது, ஒரு பாவி, அதைச் செய்வீர்களா? யாராவது எழுந்து நின்று, "நான் ஒரு பாவி, சகோதரர் பிரான்ஹாம். கிறிஸ்துவை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்," என்று சொல்லுங்கள்.

பரிசுத்த ஆவியின் ஸ்நானம் பெறாத யாராவது இங்கே இருந்து, "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நான் பல ஆண்டுகளாக ஒரு சபை உறுப்பினராக இருக்கிறேன்," என்று சொல்லுங்கள். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, இளம் சகோதரியே. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரியே.

தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, ஐயா. "நான் பல ஆண்டுகளாக ஒரு சபை உறுப்பினராக இருக்கிறேன், நான் ஒருபோதும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றதில்லை. குருடர்களின் கண்களைத் திறக்கவும், முடவர்களை நடக்கச் செய்யவும், இருதயத்தின் இரகசியங்களை உங்களுக்குச் சொல்லவும் தேவன் உங்கள் ஜெபங்களைக் கேட்பாரானால், அவர் உங்கள் ஜெபத்தைக் கேட்டு இன்றும் எனக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பார் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்."

ஏமாந்துவிடாதீர்கள், உண்மையாகவே பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுங்கள். எழுந்து நில்லுங்கள், சில நிமிடங்கள் அப்படியே நின்றுகொண்டிருங்கள்.

வேறு யாராவது? மீண்டும் எழுந்து நில்லுங்கள். நீங்கள் நிற்பீர்களா? "எனக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் வேண்டும்."

பாதை இருண்டு வரும்போது, அருமையான ஆண்டவரே, அருகில் தங்கியிருந்தும், என் ஜீவன் ஏறக்குறைய முடியும் தருவாயில்; நதிக்கரையில்

நான் நிற்கிறேன், (ஆம், ஆண்டவரே) என் பாதங்களை வழிநடத்தும், என் கைகளைப் பிடித்துக்கொள்ளும்; அருமையான ஆண்டவரே, என் கைகளைப் பிடித்துக்கொள்ளும், என்னை வீட்டிற்கு வழிநடத்திச் செல்லும். அருமையான ஆண்டவரே...

நீங்கள் உண்மையிலேயே அவரை விரும்பினால், இப்போது எழுந்து நின்று உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா?

என்னை வழிநடத்திச் செல்லும், என்னை நிற்கச் செய்யும், (ஆம், ஆண்டவரே, என்னையும்தான்.)

நான் சோர்வடைந்திருக்கிறேன், நான் பெலவீனமாயிருக்கிறேன், நான் தளர்ந்து போயிருக்கிறேன்;

புயலின் ஊடாகவும், இரவின் ஊடாகவும்,

வெளிச்சத்திற்கு என்னை வழிநடத்திச் செல்லும்;

இதோ என் கை, அருமையான ஆண்டவரே, என்னை வீட்டிற்கு வழிநடத்திச் செல்லும்.

அருமையான ஆண்டவரே, என் கையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும்...

79 ஆண்டவரே, இதோ இங்கே நிற்பவர்
களைப் பாடும், பிதாவே, இந்தப்
பரிசுத்தவான்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கும்போது,
ஆவியானவர் கட்டடத்தில் அசைவாடிக்
கொண்டிருக்கிறார். அவர்கள் தங்கள் கைகளை
உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், ஆண்டவரே, அவர்
களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியின் ஸ்நானம் தேவை.

அவர்கள் இதையும், அதையும், மற்ற
எல்லாவற்றையும் முடித்துவிட்டார்கள் என்பதை
உணர்ந்து, ஆண்டவரே, உமது அடையாளங்
களையும் அற்புதங்களையும் காணக்கூடிய
இடத்திற்கு அவர்கள் வந்து கொண்டிருக்
கிறார்கள். வானத்தின் கீழிருக்கிற ஒவ்வொரு
சபைப்பிரிவிலிருந்தும் தேவனுடைய ஆவியால்
பிறந்த தேவ குமாரர்களாகிய, சேஷ்டபுத்திரரின்
சபையாகிய அந்த உண்மையான இடத்திற்குள்
அவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மதியவேளையில் அவர்கள் உள்ளே
வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்

இப்போது யோர்தானுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆண்டவரே. படகை வெளியே தள்ளும். நீர் அதை வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறீர். ஆண்டவரே, நீர் அதைச் செய்வீர் என்று எனக்குத் தெரியும். பிதாவே, இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக அதைத் தந்தருளும்.

80 இப்போது, நாம் தலைகளைத் தாழ்த்தியிருக்கும்போது, ஆவியின் ஸ்நானத்தை விரும்புகிற நீங்கள், நாங்கள் இன்னொரு பல்லவியைப் பாடும்போது அமைதியாகப் பலிபீடத்தைச் சுற்றி முன்னேறி வர மாட்டீர்களா:

அருமையான ஆண்டவரே, (நேராக இங்கே கீழே வாருங்கள். நீங்கள் உண்மையாகவே அதை விரும்பினால், இப்போது வாருங்கள்.)

என்னை வழிநடத்திச் செல்லும்...

தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. ஓ, இங்கே பாருங்கள். இன்று மதியம் பவுல் ரேடர்

இந்தக் காட்சிக்கு எழுந்து வந்தால் எப்படி இருக்கும்?

...பெலவீனமாயிருக்கிறேன், நான் தளர்ந்து போயிருக்கிறேன்;

புயலின் ஊடாகவும், இரவின் ஊடாகவும்,
(அல்லேலூயா.)

வெளிச்சத்திற்கு என்னை வழிநடத்திச் செல்லும்;
அருமையான ஆண்டவரே, என் கையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும், என்னை வீட்டிற்கு வழிநடத்திச்
செல்லும்.

அருமையான ஆண்டவரே, என் கையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும், என்னை வழிநடத்திச் செல்லும்,
என்னை நிற்கச் செய்யும்,

நான் சோர்வடைந்திருக்கிறேன், நான்
பெலவீனமாயிருக்கிறேன், நான் தளர்ந்து
போயிருக்கிறேன்;

புயலின் ஊடாகவும், இரவின் ஊடாகவும்,

ஓ, வெளிச்சத்திற்கு என்னை வழிநடத்திச் செல்லும்;

இப்போது, அருமையான ஆண்டவரே, என்கையைப் பிடித்துக்கொள்ளும், என்னை வீட்டிற்கு வழிநடத்திச் செல்லும்.

81 இன்று மதியம் யோர்தானைக் கடக்க விரும்பும் வேறு யாராவது இங்கு இருக்கிறீர்களா? காலேபையும் யோசுவாவையும் போல வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் சென்று, அதற்கான சாட்சியைக் கொண்டுவர விரும்பும் வேறு ஒருவராவது இருக்கிறீர்களா? அவர்கள் திரும்பி வந்தார்கள், அவர்கள் எங்கேயோ போயிருந்தார்கள். அவர்களிடம் திராட்சைப் பழங்கள் பெரிய குலைகளாக இருந்தன.

இன்னும் சில நிமிடங்களில் தேவன் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப் போகிறார். இன்று மதியம் இங்கே நிற்குகொண்டிருக்கும் ஆண்களும் பெண்களும் பரிசுத்த ஆவியான வரைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு

உண்மையான இருதயமும் இங்கேயே பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிரப்பப்படும்.

நீங்கள் வாஞ்சித்து, பட்டினியாய் இருந்து, வெறுமனே அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்தால், அங்கே தேவனைத் துதித்துக்கொண்டும் சத்தமிட்டுக் கொண்டும் மரித்துப்போன அந்த முதிர்வயதான தாயை நினைத்துப் பாருங்கள்?

அந்த நல்ல முதிர்வயதான வெஸ்லியன் தாயிடம், பரலோகத்தில் அவளைச் சந்திப்பதாக நீங்கள் வாக்குக் கொடுத்திருந்தீர்கள், ஆனால் நீங்கள் வெறுமனே சபையில் மட்டுமே சேர்ந்திருக்கிறீர்கள், இன்று மதியம் நீங்கள் ஏன் இங்கே வரக்கூடாது? நீங்கள் வந்து, வெளிச்சத்தில் நடக்கமாட்டீர்களா?

எனக்கு அங்கே ஒரு பிதா இருக்கிறார்,
எனக்கு அங்கே ஒரு பிதா இருக்கிறார்,
எனக்கு அங்கே ஒரு பிதா இருக்கிறார்,
அக்கரையிலே.

ஓ, ஒரு பிரகாசமான நாளில் நான் சென்று
அவரைக் காண்பேன்,

ஒரு பிரகாசமான நாளில் நான் சென்று அவரைக்
காண்பேன்,

ஒரு பிரகாசமான நாளில் நான் சென்று அவரைக்
காண்பேன்,

அக்கரையிலே.

ஓ, அந்த பிரகாசமான நாள் நாளையாக
இருக்கலாம்,

அந்த பிரகாசமான நாள் நாளையாக
இருக்கலாம்,

அந்த பிரகாசமான நாள் நாளையாக
இருக்கலாம்,

அக்கரையிலே.

அது ஒரு மகிழ்ச்சியான சந்திப்பாக இருக்காதா,

அது ஒரு மகிழ்ச்சியான சந்திப்பாக இருக்காதா,

அது ஒரு மகிழ்ச்சியான சந்திப்பாக இருக்காதா,

அக்கரையிலே.

82 பயணச்சீட்டுகள் விற்பனைக்கு உள்ளன. அந்தப் பழைய கப்பல் புறப்பட்டுச் செல்கிறது. சுவிசேஷ எக்காளம் ஒலிக்கிறது. இன்று மதியம் நீங்கள் வந்து ஒரு பயணச்சீட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

தேவன் உங்களைப் பரிசுத்த ஆவியினால் சரீரத்திற் குள்ளாக ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, பாதையின் முடிவுவரை உங்களைப் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறார். நீங்கள் வரமாட்டீர்களா? எல்லாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறது.

இப்போது, பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தை விரும்பி இங்கே நின்று கொண்டிருக்கும் நீங்கள், என்னை தேவனுடைய ஊழியக்காரனாகவும், அவருடைய தீர்க்கதரிசியாகவும் சரியாக மதிப்பிடுவீர் களானால், பரிசுத்த ஆவியானவரே தவிர வேறு எவரும் இன்று மதியம் இந்த பலிபீடத்திற்கு உங்களைக் கொண்டுவந்திருக்க முடியாது. அவர் தமது பிரசன்னத்தால் உங்களை நிரப்பச் சித்தமாயிருந்

தாலொழிய, உங்களை இங்கே கொண்டுவர மாட்டார்.

உங்களை விடுவித்துக்கொண்டு, உங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள், நிற்கின்ற மரங்கள் அனைத்தையும் மறந்துவிடுங்கள். இயேசு கிறிஸ்துவிடமாக இந்த ஏணியில் நேராக ஏறிச்சென்று, பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தை ஏற்றுக் கொள்வீர்களாக. அது உங்கள் மீது ஊற்றப்படப்போகும் தேவனுடைய ஈவாகும்.

83 நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன், இங்குள்ள மற்றவர்களில், இந்தக் கட்டிடத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேரோ, அவர்கள் எழுந்து நில்லுங்கள். இந்தக் கட்டிடத்தில் பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒவ்வொரு நபரும் இப்போது இவர்களோடு சேர்ந்து நில்லுங்கள்.

சுவிசேஷத்தின் ஊழியர்களே, சீக்கிரமாக மேடைக்கு முன்பாக வாருங்கள். பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்ட எல்லாப்

பிரசங்கியார்களும் சற்று நேரம் இங்கே மேடைக்கு வாருங்கள். நீங்கள் நீண்ட காலமாகப் பார்த்திராத மிகவும் மகிமையான ஒரு காரியத்தைக் காணப்போகிறீர்கள். ஊழியர்கள் உங்கள் சித்தமானால் உடனடியாக மேடைக்கு வருவீர்களா?

பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டவர்கள், ஒரு நிமிடம் இங்கே மேலே வாருங்கள். அங்கே பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் நீங்கள், ஒரு நிமிடம் நில்லுங்கள், உங்கள் மனதை தேவன் மீது வையுங்கள். விசுவாசிகளே, உங்களைச் சுற்றிலும் உங்களை அடைத்துக்கொள்ளுங்கள் (தேவனோடு தனித்திருங்கள்).

இதுவே அந்த வேளை. இதுவே அந்த நேரம். இதுவே அந்த இடம். இப்போதுதான் ஏதோ ஒன்று நடக்கப்போகிறது. மிகவும் அதிகமாகவும் பரிபூரணமாகவும் நடக்கப்போகும் நேரம் இதுதான். இங்குதான் எழுப்புதல் தொடங்கும். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வக்காக சிக்காகோவை முற்றிலுமாக எரியச் செய்யும் காரியங்கள் இங்கிருந்தே நகரத்

தொடங்கும். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற இந்தக் கூட்டத்தாரை எனக்குத் தாருங்கள், அப்போது தெருக்களிலும், இங்குள்ள இந்தச் சபைகளைச் சுற்றிலும், எல்லா இடங்களிலும் ஒரு எழுப்புதல் உடைத்துக்கொண்டு புறப்படுவதை நீங்கள் கேட்பீர்கள்.

84 வாருங்கள், ஊழியர்களே, இங்கே நடந்து வாருங்கள். மேடைக்கு அருகாமையில் நடந்து வாருங்கள். பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ் நானத்தைப் பெற்றிருக்கிற நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் கைகளை ஜனங்களுக்கு நேராக நீட்டுங்கள்.

அங்கே பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருக்கிற மக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும், இந்த மக்களை நோக்கி உங்கள் கைகளை நீட்டுங்கள், ஒவ்வொருவரும். அவ்வளவுதான்.

இப்போது, மக்களே, உங்களுக்கு அவர் வேண்டுமா? அவர் இங்கே இருக்கிறார்.

ஓ சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே, ஜீவனின் அதிபதியே, ஒவ்வொரு நல்ஈவையும் தருகிறவரே, உமது ஆவியை இந்த மக்களின்

மீது ஊற்றுவீராக. ஆண்டவரே, பரிசுத்த
ஆவியினால் இவர்களை நிரப்புவீராக.
உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் வல்லமை
இவர்கள் மீது தங்குவதாக...?...